

நடிமார்ட்

முருங்கு பத்யம்

'நம்மவர்' மலர் வெளியிட்டிற்கு உதவிய 'நம்மவர்'

திரு. கோவிந்தராஜன்
47 Moala Street,
Concord West,
NSW 2138.
(02) 9743 3260

திருமதி. சாந்தா ஜெயராஜ்
Academy of fine Arts and
Home Economics,
147 Apsley Road,
Willetton, WA 6155.
(08) 9457 2522

திரு. கே. கணகேஸ்வரன்
2 Bundoran Parade,
Box Hill North,
Vic 3129.
(03) 9890 2893

ராஜ் நியாஸ்
366 Clayton Road,
Clayton,
Vic 3168.
(03) 9562 9588

டாக்டர். சியாமஸா நடேசன்
84 Springvale Road,
Springvale,
Vic 3171.
(03) 9540 3666

திரு. யாழ். பாஸ்கர்
Mala Stores
8A Cramer Street,
Preston,
Vic 3072.
(03) 9471 3803

டாக்டர் இராஜன் கிராசெயா
14 Greenbriar Avenue,
Wheelers Hill
Vic 3150
(03) 9562 1310

Is your business in
AUM's new Australia, India,
Sri Lanka 1998 - 99 Directory?
Phone now
(03) 9548 0415

திரு. என். ராம்குமார்
50 Crossland Way,
Kardinya,
WA 6163.
(08) 9332 3978

திரு. டாக்டர் மகேந்திரன்
11 Chipping Hill Court,
Wheelers Hill,
Vic 3150.
(03) 9561 4797
Fax (03) 9561 5595

யാന്ത്രിക്കില്ല...

കലൈയുമ் ഇലക്കിയമുമ് എതു മൊழിയിൽ ഇന്ത്തിന് അതെയാൾത്തോളം കാലത്തിലെ പതിവു ചെയ്കിണ്റുണ്ടും. നാമുണ്ടും എങ്കേ വാമും നേരന്തരാലുമും എമ്മൈ ഇന്മകാട്ടുവെള്ളത്രകുമും - എതു വാഴ്വമുന്നൈകൾ മാർത്തിരിമിന്റി - നുമ്മൈ നാമേ പുരിന്തുകൊണ്ടാലുമും - കലെ. ഇലക്കിയമും ശാരന്തരം പട്ടപ്പുകൾതാൻ തുണ്ണുപറിക്കിണ്റുണ്ടുണ്ടു.

ഇന്ത്തു ഉണ്മൈയെ നന്തു അനിന്തു കൊണ്ടുതാൻ എമുത്തുലകിലും പിരവേഴിത്തു കാലമും മുതലും - ഇന്തപ്പയണ്ടുതോളം തൊടരുകിണ്റേണ്ടുണ്ടു.

വാഴ്വമീതാൻ നമ്പിക്കൈയെ പെരുവെള്ളത്രകുമും ഇൻഡിക്കുലിലും തോന്നുമും ഭെന്റുക്കിടക്കൾ - ചവാലുകൾ എതിരെകൊണ്ടാലുമും - ഏറ്റു ആളുമ്പലത്തോളം ജാട്ടിയ കുട്ടികൾക്കാക്കും കലൈയൈയുമും ഇലക്കിയത്തൈയുമും ഉണ്ണരമുടിന്തു.

എമുത്തുലക വാഴ്വിലും പതിനേന്തു ആഞ്ചുകൾ തായകത്തിലുമും - എങ്കിയ പത്താണ്ടുകൾ പുലമ്പെയർന്തു വാമുമും അവസ്ഥിരേലിയാബിലുമും കുറിന്തണ. കുറിപ്പിട്ട ഇരുപത്തിജീന്തു ആഞ്ചുകൾക്കും കർത്തുക്കൊണ്ടു അനുപാവനക്കിന്നും അടിപ്പട്ടയിലിരുന്തു ഇന്തപ്പയണുമും താങ്കു തന്തെയിന്റി തൊടരുകിണ്റുതു.

എന്കു മട്ടുമല്ല - എൻ്റെപ്പോൾ കലൈനുർകൾ പട്ടപ്പാബിക്കിലും വാഴ്വിലുമും ഇതുവേ നിതാരശനമും.

പത്തുവയതിലേയേ എന്തു പാട്ടിക്കു നാണ്ഞു എമുതിയ കുടിതമും പാരത്തു "വരുങ്കാലവുത്തിലും എമുത്താണാകത്താണ് വരുവായും പോവിരുക്കിന്തു" എന്ന ആചിക്കുറിയ അമ്മാവുമും. തൊ. മു. പാശ്കരത്തെണ്ടമാൻ, തൊ. മു. ചിതമ്പരരകുന്നാതണ് ആകിയോരെപ്പോൾ പോൻന്തു - അന്തപാട്ടംമാരെപ്പോൾ പോൻന്തു ഇവനുമും അവർക്കിലും വധിയൈത്തെണ്ടരുവാൻം എന്ന തോക്കതരിക്കണമാകും ഉരൈത്താണുമും അപ്പാവുമും - ഇന്തപ്പയണുമും വിലും പോതു എന്തു അരുകിലും ഇല്ലാതു വിട്ടാലുമും എന്ന ഭെന്റുക്കുലിലും നിന്റെന്തു.

ഇലങ്കൈക്കിയിൽ മേർക്കുകരെതാൻിലും 'ഓബേൻ' ഇന്റെന്തുകൊണ്ടിരുക്കുമും ഇന്തുക്കുമുത്തിരത്തു തായിൻ അരവണ്ണെപ്പിലും വാമുമും നീർകൊമുമ്പെയുമും - അന്തത്തു തായിൻ മൈന്തർക്കാൾക്കിലും വാഴ്വൈ നാണ്ഞു ചിത്തിരിത്തു കതൈക്കണായുമും അരിമുകപ്പട്ടുത്തി ഇലക്കിയ ഉലകിന്തു വരവേൾരുമല്ലിക്കും ആചിരിയർ നാണ്ഞു തൊമിനിക്കീജീവാ - നാണ്ഞു പിന്തു വാഞ്ഞന്തു വാഴ്വന്തു നകരുക്കുമും അപ്പാലും

പരന്തു വിരിന്തു ഉലകിൻ പലവേദ്രു മുകങ്കൾ തരികിക്കുവുമും മക്കക്കിന്നും നലങ്കുന്നിന്തു ആക്കുപ്പരവമാണും ചെയർപ്പാട്ടുകുകു പത്തിരികൈ വാപിലാകു പണിയാർത്തതുകുകു താരമീകപ്പും പൊരുപ്പുങ്ങൾവൈ ജാട്ടിയ നല്ലാശാംകൾക്കും വീരകേശരി - എം. നടരാജു, ആ. ചിവനേഷക്കെലവൻ, അമരർ പൊൻ, രാജുകോപാല്, ഇലക്കിയവാതിക്കിന്നും ഉരവുമും തൊടരുപുമും കിട്ടു വധിവകുത്തു നാണ്ഞുപണ്ണുമും. കണകരാജും, ഉടലുക്കുത്താണ് പിരിവു ഉണ്ണരവുകളുകു അല്ല എൻ. ഇലക്കിയത്തേതുവുകു ആതാരമായും വാമുമും നാണ്ഞുപണ്ണു രാജു ശ്രീകാന്തൻ, പുലമ്പെയർവാഴ്വിലും എൻ പട്ടപ്പുകളുകു കണം, തന്ത പാരീസ് സമ്നാടു കുകുനാതൻ, ലണ്ടൻ സ്കുകേശരി രാജുകോപാല്, പാരീസ് തമിളും കാചിവിംകുമും, അവസ്ഥിരേലിയാമുപു - അരവിന്താൻ, അക്കിനിക്കുങ്കുമും, ധാമ്പ പാൾക്കർ, അവസ്ഥിരേലിയാമുരകു അരുന്നും, വിജയരാജി, തമിഡു ഉലകമും സ്രീശ്രീശന്തരാജും, പാരിസ് ഓസൈ മണോകരണ്, നോർവേ 'കവടുകൾ', 'തുവാരപാലകർ' കനടാ, നാഞ്ചാവകുതു പരിമാണമും നവമും, 'തിനകരൻ' ചിവാകപ്പിരമണിയുമും, 'തിനക്കുരാല്' തനപാലശിംകുമും, അവസ്ഥിരേലിയാമുപു - ഉതയമും, കലപ്പൈ ആചിരിയർകുമുഖവിന്നർ ..... ഇപ്പടി എൻ നിന്റെവിലും തങ്കിയവർക്കണായുമും ഇവിലും നിന്റെതുപ്പാർക്കിന്നേണ്ടുണ്ടു.

മുന്ദുപത്രി

ഇവിതുമും എമുത്തുലകുതു തൊടരുകിലിന്റു വിനുപട്ടിയാമലും ഇലക്കിയമേ വാഴ്വാകിവിട്ടു നിലൈയിലും ഇന്തപ്പയണുമും തൊടരുകിണ്റുതു.

ഇതു തൊടരപ്പയണുത്തിലും ഒരു ചന്തിയാകു അമൈയുമും ഇന്റെന്നു (15. 11. 97) ഇലക്കിയ വിലൂഡിലും വെനിയാകുമും നൂലുകളുകു അരിമുകത്തോളം തരുവതുടണ്ണുമട്ടുമും എന്തു പണിയൈ വരയെന്തുകു കൊണ്ണാമലും നാണ്ഞു മതിക്കിന്നും നേരിക്കിന്നും മുത്തു തലൈമുന്നൈയൈ കേന്തു നമതു കലൈകളുകു അലക്കിയാം കുമുകുമും വണമും ചേരുത്തു 'നമ്മാവാ' നാലബരൈ പാരാട്ടി കൊരവിക്കുമും പെരുവിലൂഡിക്കുവുമും ഇതുനു മാറ്റരിക്കു കൊണ്ണാമലും വിരുമ്പിനേണ്ടുണ്ടു.

കരുത്തുമുരങ്ങപാടുകൾ ഒരു മനിതൻിനു മേഞ്ഞൈയെ ഇന്മ കാണ്ണപതിലും തവർഖിമുത്തുവിടലും തകാതു എൻപതിലും

இனம் காண்பதில் தவறிமைத்துவிடல் தகாது என்பதில் திட்சித்தமானவன். எனது எழுத்திலும் வாழ்விலும் இதனைப் பிச்கின்றி நடைமுறைப்படுத்துகின்றேன்.

இந்த இலக்கியவிழா கடந்த சில மாதங்களாக என் கனவாகவே என்னுடன் வாழ்ந்தது. இன்று நனவாகின்றது.

ஓவிய, புகைப்பட கலைஞர் ஜயா திரு. கே. ரி. செல்லத்துரை, நாடக, நாட்டுக்கூத்து அண்ணாவியார் திரு. இளைய. பத்மநாதன், புனைக்கதை ஆற்றல்மிக்க திரு. எஸ். பொ. சிறுவர் இலக்கியத்திற்கும் கவிதைக்கும் வளம் சேர்த்த கவிஞர் அம்பி ஆகியோர் தமிழ் உலகம் நன்கறிந்தவர்களாவார். எமது கலை, இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு பங்காற்றிய இந்த முத்த தலைமுறையினரை அவர்கள் வாழும் காலத்திலேயே பாராட்டி கெளரவிக்கவேண்டும் என பெரிதும் விரும்பினேன்.

அந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்றவே இந்த விழாவும் - நம்மவர் மலரும்.

அந்த விருப்பத்தை நிறைவேற்ற ஆதரவு வழங்கிய விழா தலைவர் நண்பர் கலாநிதி ஆசி. கந்தராசா .

கொழும்பு கலாலயம் திருமதி கணக்கந்தரம், இலக்கிய நண்பர் திரு. கே. எஸ். சிவசம்பு. சகோதரி. திருமதி அருண் விஜயராணி, மலரின் முகப்போவியம் வரைந்த அருடைத் தம்பி நவநீதன் நவரட்னம், ஓவிய புகைப்படங்கள் வழங்கிய திரு. நா. அருணகிரி, 'நம்மவர்' மலரும் 'விமர்சன்' நூலும் பதிப்பித்து தந்த அவுஸ்திரேவியா 'அபிராமி வெளியீடுகள்' அரவிந்தன் - ராதா தம்பதியர், மற்றும் இந்த இலக்கிய விழாவின் அனைத்துப் பணிகளுக்கும் உதவியவர்களுக்கும், 'மலர்' வெளியீட்டுக்கு உதவிய நல்லெண்ணம் படைத்த திரு. கோவிந்தராஜன், திரு. ராம்குமார், திருமதி சாந்தா ஜெயராஜ், திரு. கே. கணகேஸ்வரன், டாக்டர் சுலோசனா மகேந்திரன், ஜனாப் நியாஸ், டாக்டர் சியாமா நடேசன், யாழ். பாஸ்கர், டாக்டர் இராஜன் இராசையா, திரு. குமரன் ஆகியோருக்கும், விழா செய்திகளை பிரசரித்த பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்கள், ஓவிபரப்பிய வாணொலி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்கள் அனைவருக்கும் மனமார்ந்த நன்றி.

கலையும் இலக்கியமும் எம்மை வாழவைக்கும். ♦

சுர்வதேசிய மட்டத்தில்

கலை இலக்கிய யிழானம்

வித்திலையை விரித்து முளைக்க ஒருபிடிமண் தேடி அலையும் விதையொன்று போல, தமிழர்கள். குறிப்பாக ஸமத்தமிழர்கள் உலகின் பல்வேறு பாகங்களிலும் தஞ்சம் புகுந்துள்ளார்கள். இவ்வாறு புலம் பெய்ந்த மாணிடக் கும்பலினுள் பல இலக்கியவாதிகளும் எழுத்தாளர்களும். ஏன்... கலைஞர்களும் கூட அடங்குவர். தாம் பிறந்த மண்ணில் தமிழ் மொழியையும் தாம் கற்ற கலைவித்தையையும் தமது ஆத்ம திருப்திக்காக மட்டுமின்றி தமது வயிற்றுப் பாட்டிற்காகவும் பயணபடுத்திய இவர்கள் புலம்பெயர்ந்த அன்னியச் சூழலிலே பல்வேறு பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கிறார்கள்.

இருப்பினும் இவர்கள் தமது இனத்தின் தனித்துவத்தையும், கலை இலக்கிய உணர்வுகளையும், தம் வாழ்வுடன் பிணைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்ற தாகத்துடன் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். இத்தகைய

கலை இலக்கிய தாகத்துடன் கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாக இலங்கையிலும், புலம்பெயர்ந்துவந்த பின்னர் அவுஸ்திரேவியாவிலும் இலக்கியப் பணியாற்றி, இன்று வெள்ளிவிழாக்கானும் திரு. வெ. முருகுபுதி பாராட்டுக்குரியவர். 'மல்லிகை' இதழில் 1972 இல் எழுதத் தொடங்கிய முருகுபுதி வீரகேசரிப் பத்திரிகையிலும் தமது எழுத்துப்பணியினை ஆரம்பித்தார். எழுத்துலகில் பாதம்பதித்த காலத்திலேயே 1976 இல் - தமது 'கமையின் பங்காளிகள்' என்னும் சிறுக்கதைத் தொகுதிக்கு ஸ்ரீலங்கா சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்று இலக்கிய உலகின் கவனத்தை ஈன்றார். 1989 இல் வெளியான 'சமாந்தரங்கள்' என்ற சிறுக்கதைத் தொகுதியும் அதனைத் தொடர்ந்து வெளிவந்த 'சமதரமப் பூங்காவில்' என்ற சோவியத் பயணக் கட்டுரையும், நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள்' என்னும் தலைப்பில் இவர் எழுதிய 12 படைப்பாளிகள் பற்றிய நினைவுக்கட்டுரைகளும் முருகுபுதியின் இலக்கியப் பணிக்கு வலு சேர்க்கும் இலக்கியப் படைப்புக்களாகும்..

பல இனக்கள் வாழும் இந்த நாட்டிலே. இனக்களின் மொழியையும், அவர்களின் தனித்துவமான கலசார இயல்புகளையும் மதித்து வரவேற்கும் அவஸ்திரேவியாவிலே. முருகூபதியின் இலக்கியப் பங்களிப்பு இங்கு வாழும் தமிழர்களுக்கு கௌரவம் சேர்க்க உதவுமென நம்புகிறேன்.

தனிமரம் தோப்பாகாது என்பதை நன்கு உணர்ந்தவர் முருகூபதி. தமது கலை இலக்கிய சாதனங்களை தனிமனித சாதனை என்று உரிமை பாராட்டக் கூச்சப்பட்டவர் போல. இவ் இலக்கிய விழாவை தம் முன்னோடிகளின் பங்களிப்புக்களையும் கௌரவிக்கும் பெருவிழாவாக ஒழுங்கு செய்துள்ளார். ஈழத்து கலை இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு நீண்டகாலமாக பங்களிப்புச் செய்த நால்வர் துறைக்கு ஒருவராக இங்கு கௌரவிக்கப்படுகின்றார்கள்.

நீண்டகாலமாக ஒவியத்துறையிலும், புகைப்படக் கலையிலும் சாதனை பல புரிந்து விருதுகள் பெற்ற மூத்த கலைஞர் கே. ரி. செல்வத்துரை அவர்கள். நவாலியூர் சோமகந்தரப் புலவர், யோகர் சுவாமிகள் ஆகியோரின் உருவப்படங்கள் மக்களிடையே அறிமுகமாக வழிகோலியவர். இந்த முன்னோடிக் கலைஞரின் சேவைகளும் பங்களிப்புக்களும் உரியமுறையிலே அவஸ்திரேவிய கலாரசிகர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த இந்த விழா உதவும் என என்னுகிறேன்.

சமூத்தின் கவிதை மரபுகளின் அடையாளமாக நம்மத்தியிலே வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் 'அம்பி' என எல்லோராலும் அன்புடன் அமைக்கப்படும் தமிழ்மணி இ. அம்பிகைபாகர் அவர்கள். புதுக்கவிதைப் புயல் வீசிக் கொண்டிருக்கும் இந்தக் காலத்திலும் மரபுக் கவிதையின் மாண்பினை நிலை நாட்டுவதிலே பெருவெற்றி பெற்ற மூத்த கவிஞர் இவர். இளைய தலைமுறையினர் மீது பாசம் மிகக் கொண்டு குழந்தைகளுக்காகவே அற்புத கவிதைகள் இயற்றிய மூத்த கவிஞராய் அவர் நிமிந்து நிற்கிறார். அவஸ்திரேவிய குழலுக்கு ஏற்ற வகையில் உருவாக்கப்படும் 'தமிழ் பாடநூல்' ஆலோசகராக அவர் பணிபுரிந்த காலத்தில், பாடநூலாக்கக் குழுவில் அவருடன் இணைந்து பணியாற்ற. எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்பினை பெரும் கௌரவமாகவே கருதுகின்றேன். அவருடைய கவிதைத் தொண்டும். இலக்கியப் பங்களிப்பும் தமிழ் நாடு. PNG உட்பட அனேக நாடுகளிலே பாராட்டும் கௌரவமும் பெற்றினால் சமூத்தமிழருக்கே அவரால் கௌரவம் நிறைந்தது.

தமிழ் நாட்டிலே இப்பொழுது தமிழ் நாடகத் துறையிலே புதிய விழிப்புணர்ச்சியும், புதிய பரிசோதனைப் படைப்புகளை மேடைக்கு அளித்திடல் வேண்டும் என்கிற எழுச்சியும் தோன்றியுள்ளதை என் அன்மைக்கால தமிழ் நாட்டு விஜயங்கள் எனக்கு

உணர்த்தின. இந்த விழிப்புணர்ச்சிகளுக்கு முன்னோடியாக நின்று உழைத்தவர், அண்ணாவியர் இளையபத்மநாதன் அவர்கள். இவரின் பெயர் தீவிர நாடக ஆர்வலர்கள் மத்தியிலே மதிக்கப்படுவது கண்டு மனம் மகிழ்ந்தேன். ஈழத் தமிழ் நாடகக்கலையின் மரபு ரீதியான வடிவங்கள், புதிய நாடக அரங்கில் தக்கதொரு அங்கீராம் பெற அவர் ஆற்றும் பணிகள் மகத்தானவை. அவர்பணிகள் தொடர எனது வாழ்ந்துக்கள்.

தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் தனிச் சிறப்புடையவர் 'எஸ் பொ' என்று அறியப்பட்டுள் திரு. எஸ். பொனுத்துரை. எஸ் பொ என்கிற இரண்டு எழுத்துக்களாலே தமிழ் இலக்கிய உலகில் தனது ஆளுமையை நிலைநாட்டியவர். எழுதத் தொடங்கிய காலத்திலிருந்தே இவர் ஒரு எழுத்துப் போராளி. அரை நூற்றாண்டுக்கும் மேலாக சமூத்தமிழ் இலக்கியத்துறைக்கு உரிய முறையிலே அங்கீராம் பெறும் தாணைப் போராளியாக வாழும் எஸ்.பொவும், இந்த விழாவிலே கௌரவிக்கப்படுதல் கண்டு

கலாநிதி இசு. கந்தராசா

மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

புலம்பெயர்ந்து வாழும் சமூத்தமிழர்கள் தமது பிரச்சினையை உலகறியச் செய்வதுடன் மட்டும் நின்றுவிடாது கலை இலக்கியப் படைப்பிற்கு ஒரு செறிவையும் சர்வதேசிய பரிமாணத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். இப்புதிய பரிமாணங்களை முன் எடுத்துச் செல்வதும், அவற்றிற்கு அங்கீராம் பெற்றுக் கொடுப்பதும் இன்றைய தலைமுறையினரின் கைகளிலேயே தங்கியுள்ளது. தரமான நேற்றைய பங்களிப்புக்களை இன்றைய தலைமுறையினர் ஏற்றுப் பாராட்டத் தவறினால் இன்றைய தலைமுறையினர் பங்களிப்புக்களை நாளைய தலைமுறையினர் அங்கீரிக்கவும், அதனை முன் எடுத்துச் செல்லவும் தயங்குவார்.

சந்ததி சந்ததியாக வரும் கலை இலக்கிய முதுசொம் பாரம்பரியமானது. இப்பாரம்பரியம் இங்கு பேணப்படுதல் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இன்றைய இலக்கிய விழா சர்வதேச மட்டத்தில் கலை இலக்கியப் பரிமாணங்கள் எழுச்சி பெற ஏற்றதோர் 'நாற்று மேடையாக' அமைகிறது. இன்று வெள்ளிவிழாக்கானும் முநூக்கூது அவர்களும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு சர்வதேசிய மட்டத்தில் மேன்மேலும் செறிவு சேர்ப்பார் என்ற நம்பிக்கையுடன் அவரை மனசார வாழ்ந்துகிறேன். *

சாதனைகள் படைத்து இவியர்

இலக்கியம், சிற்பம், கட்டடக்கலை, பரதநாட்டியம் போன்ற நுண்கலைகளிலும் ஏனைய கவின் கலைகளிலும் பாரம்பரியமாகவே சாதனைகள் பல நிலைநாட்டிவரும் தமிழனம் ஓவியக் கலையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒரு சாதனையையும் செய்யவில்லையே காரணம் என்ன? என என்னுகிறீர்கள்?

இப்படி ஒரு கேள்வியை ஈழத்தின் பிரபல ஓவியர் திரு. அ. மாற்கு அவர்களிடம் 'சிரித்திரன் இதழில்' கேள்வி எழுப்பப்பட்டது.

இதற்கு ஓவியர் மாற்குவின் பதில்: "ஓவியத்தைப் பற்றதுப் பழக்கப்பட்ட பரிச்சயம் ஈழத் தமிழ் மக்களுக்கு இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் வரையப்பட்டு நல்லுரீர் சட்டநாதர் கோவிலின் வாயிலில் கவிஞருவே காட்சி தந்த வனப்பு மிகு ஓவியங்கள் பலவற்றின் மீது சமர் 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வெள்ளையடிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆவ்யத்திற்கு அழையும் தனிச்சிறப்பையும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த கால வெள்ளத்தால் அழியாத ஓவியங்களுக்கே அந்த நிலை என்றால் எம்மவர் ஓவியக்கலையில் காட்டிய அக்கறையையும் அவர்தம் ரசனையையும் எண்ணிப் பாருங்கள். இந்த நிலைதான் எங்கும் காணப்படுவதாக எனக்குப் படுகின்றது. இப்படி இருக்கும்போது இத்துறையில் சாதனைகள் புரிதலைப்பற்றியும் சிந்திக்க முடியுமா? (- இந்த நேர்காணல் 1983 இல் வெளியானது)

ஓவியர் 'மாற்கு' வின் இந்தக் கருத்துக்கு முன்பும் சரி - அதன் பின்னரான இக்கலைப்பகுதியிலாயினும் சரி எமது தமிழினம் ஓவியக் கலையின் மீது கொண்டிருக்கும் கரிசனை எத்தகையது என்பது தெட்டத் தெளிவானது.

முத்தமிழ் என - இயல் - இசை - நாடகம் வரையறுக்கப்பட்டுவிட்டதனாலோ என்னவோ - நமது இனம் 'ஓவிய' தைத் மறந்துவிட்டது.

"யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக நுண்கலைப் பீடத்தில் ஓவியம் ஒரு பாடமாகப் போதிக்கப்படவேண்டும்." எனவும் மேற்குறிப்பிட்ட 1983 ஆம் ஆண்டிலேயே ஓவியர் மாற்கு வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தமையும் நினைவிற்கு வருகிறது.

படைப்பிலக்கியம் - இசை - நடனம் - நாடகம் - திரைப்படம் - தொலைக்காட்சி நாடகம் முதலான கலைத்துறைகளிலும் வானொலி - பத்திரிகை - தொலைக்காட்சி முதலான பொதுசனத் தொடர்பு சாதனங்களிலும் தீவிர கவனம் செலுத்திய நமது மக்கள் - 'ஓவியம்' மீது குறைந்தபட்ச ரஸனையைக் கூட

ரஸநாயி

வளர்த்துக் கொள்ளவில்லை என்பது கசப்பான உண்மையாகும்.

ஆனால் மேலெட்டோய நாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இந்த கலைவடிவத்தின் மீது கொண்டிருந்த பற்றும் இக்கலைவடிவத்தை மக்கள் மயப்படுத்துவதில் மேற்கொண்ட தீவிரமும் வெளிப்படையானது.

ஒரு கலையின் வாழ்வு - அதன் மீதான ரஸனையிலேயே தங்கியிருக்கிறது.

இன்று - எண்பத்தியிரண்டு வயதுக்குப்பின்பும் நினமும் 'தூரிகையுடன்' தனது மனச்சித்திரங்களை ஓவியமாக பதிவு செய்யும் ஓவியர் திரு. கே. ரி. செல்லத்துரை ஜயா அவர்கள் ஒரு புகைப்படக் கலைஞருமாவார்.

நாம் சிறுவர்களாக இருந்த காலப்பகுதியில் பாடசாலையில் கற்ற பாலபோதினி' உங்கள் அனைவருக்கும் நினைவிற்கு வரலாம்.

தங்கத்தாத்தா என அழைக்கப்பட்ட நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் புகைப்படத்தை 'பாலபோதினி' யில் பார்த்திருக்கிறோம் அதே படம் - 1964 ல் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் எழுதி வெளியிட்ட 'ஸுத்து இலக்கிய வளர்ச்சி' நூலிலும் பிரசரமாகியது.

'தங்கத்தாத்தாவை' இவ்விதம் புகைப்படமாகத் தந்த கலைஞர் செல்லத்துரை ஜயா.

கலைஞர்களுக்கே உரித்தான பண்போடு குறிப்பிட்ட படத்தை எடுத்த ஜயா தமது பெயரையும் அந்த புகைப்படத்தில் ஒரு மூலையில் பதிவு செய்தார்.

காலத்தையும் வென்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் அப்படத்தில் - ஜயாவின் பெயர் நீக்கப்பட்டு - இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டமை கவலைக்குரியது மட்டுமல்ல ரெளத்திர குணத்தை வெளிக்காட்டவும் செய்யும்.

இந்த இருட்டடிப்புக்கு காரணமானவர் ஒரு காலத்தில் 'ஏரிக்கரை' தமிழ்ப்பத்திரிகையொன்றின் பிரதம ஆசிரியப்படத்தில் அமர்ந்து பின்னர் தமிழ் மக்களிடமிருந்தே 'காணாமல்' அந்தியப்பட்டுப் போனவராவார் என்ற உண்மையையும் இச்சந்தரப்படத்தில் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும்.

தலைவாரும் சீப்பை மறைத்தால் திருமணம் நின்றுவிடுமா?

அகப்பை காணாமல் போனால் சமையல் நின்றுவிடுமா? குரியனை கரங்களால் மறைக்கமுடியுமா? ஆற்றல் மிக்கவர்களை இருட்டடிப்புச் செய்ய எத்தனிப்பவர்கள் இந்த உண்மைகளை ஏனோ மறந்து விடுகிறார்கள்.

*"Go to nature, study
nature, take the essence
of it and then create"*

- Paul Gauguin

ஓவியரின் கைவண்ணத்தில் யோகர் சுவாமிகள்

"ஒரு பொல்லாப்புமில்லை.... எப்போ முடிந்த காரியம் - என்று சோர்வற்ற நெஞ்சங்களுக்கு ஆத்ம பலம் ஊட்டி ஞான ஓளி பரப்பிய தீர்க்கதறிசி யோகர் சுவாமி ஓவியம் தமிழ் மக்களிடம் பிரசித்தமானது.

இந்த அற்புத ஓவியத்தின் கர்த்தாவும் இந்த செல்லத்துரை ஜயாதான்.

புகைப்படக்கலையிலும் ஓவியத்திலும் சடுபாடு கொண்டிருந்த அதேசமயம் - இந்த இயல்பாற்றல் அவரை புடவை சித்திர வடிவமைப்பாளராகவும் இயங்க வைத்தது.

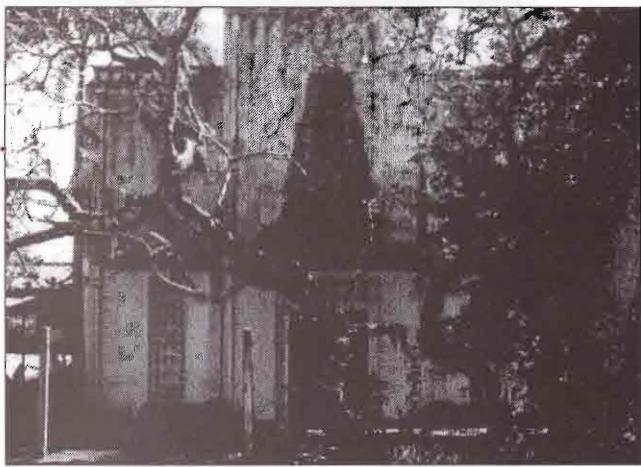
1954 இல் இலங்கை சிறுகைத்தொழில் தீவாகாவில் பணிபுரியத் தொடங்கிய கலைஞர் - பல போட்டிகளிலும் பங்கேற்று தங்கப்பதக்கங்கள் உட்பட பல பரிசில்களைப் பெற்றவர்.

இலங்கை அரசின் அலரி மாளிகை - முன்னைய மகாதோசாதிபதியின் வாசல்தலமாக விளங்கிய இன்றைய ஜனாதிபதி மாளிகை ஆசியவற்றின் அலங்காரத் திரைகளின் சித்திர வடிவமைப்பாளருக்கு இவர்தான்.

உலகின் முதல் பெண்பிரதமர் என்ற பெயரைப் பெற்றுக்கொண்ட திருமதி - ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா - முதல்முதலாக பாராளுமன்றத்துள் பிரவேசித்த பொழுது அவர் அணிந்திருந்த சாரியின் சித்திர வேலைப்பாடுகளை தீட்டியவரும் ஜயாதான்.

பாரதத்தின் முதல் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேருவும் ஜயாவின் ஆற்றலை ரசித்து வியந்து பாஜட்டி பரிசில் வழங்கியுள்ளார்.

இலங்கையில் உரும்பராயில் பிறந்த செல்லத்துரை ஜயா

கலாலயத்தின் முகப்புத் தோற்றம்

தொழில் நிமித்தம் கொழும்பில் வாழ்ந்து ஒய்வுபெற்ற பின்பு வண்டனில் சிறிது காலத்தை கழித்து தற்போது அவுஸ்திரேலியாவில் குடும்பத்தாருடன் - பேரன் பேத்திகளுடன் வாழ்கின்றார்.

வண்டனில் இவரது பூட்டப்பிள்ளையும் பிஞ்சப்பாதங்களினால் நடை பயில்கிறார்.

'ஒவியம்' பற்றிய கருத்துநிலைகள் பலவுண்டு. கண்டதை - அப்படியே புகைப்படம் எடுத்தாற்போன்று ஒவியமாகத் தீட்டுதல் ஒரு மரபு.

நவீன ஒவிய பாங்கில் ஒரு தேடலை சித்திரித்தல் அல்லது ஒரு செய்தியை கூறல் மற்றுமொரு பாணி.

கோட்டுச்சித்திரங்களின் வாயிலாக ஒவியரின் சிந்தனையை பதிவுசெய்தல் இன்னுமொரு வகை.

ஒவியர் செல்வத்துரையோ தாம் கண்ட காட்சியை மனதில் உள்வாங்கிக் கொண்டு அந்த மனப்பதிலை எங்கிருந்தாலும் வரையும் ஆற்றல் கொண்டவர்.

யாழ். வவுனியா மார்க்கத்தில் கண்டிவீதியில் அமைந்துள்ள முறிகண்டி குடிசைக் கோயிலையும் அதன் சுற்றாடலையும் ஒவியமாக்குவதற்கு செல்வத்துரை அவர்கள் அந்த கோயிலின் முன்பாகவே கதிரை போட்டு அமர்ந்து வரையவில்லை.

கதிர்காமத்தின் காவடி ஆட்டத்தை மாணிக்ககங்கையின் கரைதனில் நின்று கொண்டுதான் ஒவியமாக்க வேண்டும் என்ற நிலைமைக்கு அவர் தள்ளப்பட்டதுமில்லை.

பால் - எது தண்ணீர் எது என்று பிரித்துப் பார்க்கும் அன்னப்பறவையை அது வாழும் குளத்தின் கரையில் நின்று ரசித்துத்தான் ஒவியமாக்க வேண்டும் என்றும்

நினைத்தவரில்லை ஒவியர் செல்வத்துரை.

வாழ்வின் தரிசனங்களை இலக்கியமாக்கும் படைப்பாளிகளைப்போன்று - இந்த ஒவியரும் முதுமையிலும் தளராது தூரிகையுடன் இயங்குகிறார்.

யுத்த அழிவுகளுக்கு மத்தியில் வடபகுதியின் பனந்தோப்புகளும் வயல்வெளிகளும் இன்று எப்படிகாட்சி அளிக்கின்றனவோ என்ற ஆதங்கம் எமக்குச் சொந்தமானது.

ஆனால் - அன்று பசுமையாகக் காட்சி அளித்த இயற்கைவளங்கள் - பல ஆயிரம் மைல்களுக்கு அப்பால் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் ஒவியர் செல்வத்துரை ஜூயா அவர்களினால் ஒவியமாகி காட்சி அளிக்கின்றன.

ஜூயாவின் ஒவிய, புகைப்படக்கலை ஆற்றல் ஒரு புறமிருக்க - புடவை சித்திர வடிவமைப்பு - அரங்க நிர்மாணம் என்பனவும் கவனத்தைப் பெறுகின்றன.

1956 இல் இலங்கையில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றத்தின் விளைவாக பொருளாதாரத்துறையில் பாரிய அபிவிருத்திகள் தோன்றின.

குறிப்பாக உள்ளாட்டு உற்பத்திகளுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையை அரசு அமுல்படுத்தியமையால் புடவைக் கைத்தொழிலை ஊக்குவிக்கும் முயற்சிகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. புடவைக்கைத்தொழிலின் வளர்ச்சியானது நவீன

கேள்வி : (கே. வீஜேயன்)

ஒவியக்கலை பற்றி உங்கள் கருத்து? எல்லோராலும் அதைக் கற்றுக் கொள்ள முடியுமா?

பதில் : (ஒவியர் . கே. ரி. செல்வத்துரை)

ஒவியம் இயற்கையாகவே வரவேண்டும். உண்மையைச் சொன்னால் ஒவியம் வரையும் உந்துதல் அணவுவருக்கும் பொதுவாக உள்ள அம்சமாகும். சிறு பராயத்தில் வீட்டுச் கவர்களில் கிறுக்கித் தள்ளாதவர்கள் யார்?

எமது பெற்றோர்கள் இந்த மன உந்துதலின் தாற்பரியத்தை உணராதவர்கள். எனது குழந்தை டாக்டராக வேண்டும். எஞ்சினியராக வேண்டும் என்றுதான் கனவு காண்பார்களேயன்றி ஒவியராகவேண்டும் என் கொஞ்சமாவது நினைப்பதில்லை. எத்தொழிலுக்கும் ஒவிய ஆற்றல் ஓர் அடிப்படை அம்சமாக விளங்குவதை அவர்கள் உணர்வதற்கு நவீனி விடுகிறார்கள்.

தொழில்நுட்பத்தில் மாத்திரம் தங்கியிருக்கவில்லை. மக்களை பெரிதும் கவரக்கூடிய சித்திர வடிவமைப்பும் புடவைகளுக்கு தேவைப்பட்டது.

இக்காலப்பகுதியில்தான் புடவைகளில் சித்திர வடிவமைப்பு (டிசைன்) அச்சுப்பதிவு என்பன அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

இக்கால தேவைகளின் பொருட்டு ஓவியர் செல்லத்துரை ஐயா அவர்கள் 'எளிமன்றி ஒப் டிசைன்ஸ்' என்ற சிறிய புத்தகத்தையும் வெளியிட்டார். அரசு சிறு கைத்தொழில் நினைக்களம் இதனை வெளியிட்டது.

"புடவைகளின் சித்திர வடிவமைப்பு. அச்சுப்பதிவு

ஓவியரின் வாழ்விலும் கூக்கிய நிகழ்வுகள்

1946 இல் பெங்களூர் கலைக் கல்லூரி மாணவர், அகில இந்திய ரீதியில் நடைபெற்ற ஓவிய போட்டியில் பவ மாநிலங்கள் கலந்து கொண்டன. 5250 ஓவியங்கள் போட்டிக்கு வந்து - முதல்கட்டத் தெரிவில் 250 ஓவியங்கள் தேர்வெழுற்றன. இத்தேர்வில் ஐயாவின் ஓவியங்கள் மூன்று.

1947 இல் - வண்டன் விக்டோரியா அலபர்ட் மியுசியத்தில் நடைபெற்ற ஓவிய கண்காட்சியில் இந்தியப் பிரிவில் ஐயாவின் ஓவியங்களும் இடம்பெற்றன.

1956 இல் கொழும்பு கலாபவேஷக்தின் சார்பாக நடத்தப்பட்ட போட்டியில் தங்கப்பந்கம் பரிசு பெற்றார்.

1957 இல் கொழும்பு வயனல்ஜென்ட் அரங்கில் நடத்தப்பட்ட புகைப்பட போட்டியில் (Photographic Society of Ceylon - நடத்தியது.) பரிசு பெற்றார்.

1961 இல் சாலதோ ரீதியில் நடத்தப்பட்ட புகைப்பட போட்டியில் ஐயாவின் நான்கு படங்கள் தீர்வுபெற்றன.

1966 - இவரது ஆற்றலினால் - இந்த ஆற்றல்கு நடந்த போட்டியில் கலந்து கொண்டாமல் - போட்டியின் நடுவராக தெரிவானார்.

1965 சர்வதேச தூத்துக்குடியில் கண்காட்சி கொழும்பில் நடைபெற்ற சமயம் கைத்தொழில் அமைச்சின் நிரந்தரச் செயலாளர் டி. ஏ. வெண்டுகோனையுடைத்து காந்தேசன்துரை முதல் தில்லஸமஹாபா வரையிட்டு இயங்கும் தொழிற்சாலையைம் அங்குள்ள உற்பத்திகளையும் புகைப்படமெடுத்து குறிப்பிட்ட கண்காட்சிக்கு வழங்கினார்.

இரண்டிற்குமிடையில் என்ன வித்தியாசம் உள்ளது? என்ற கேள்வியை வீரகேசரி வார வெளியீட்டின் சார்பாக எழுத்தாளர் திரு. கே. விஜயன். ஐயாவிடம் கேட்டபொழுது அவர் வழங்கிய பதிலை இங்கே காணலாம்.

சித்திரவடிவமைப்பு என்பது நூல்களினால் நென்யப்படுவது. வர்ண நூல்களை பயன்படுத்தி நெசவு இயந்திரங்களினாலே இந்த சித்திர நெசவு நடைபெறுகின்றது. இது பல நுண்மையான செயல்முறைகளைக் கொண்டது.

அச்சுப்பதிவு அவ்வாறானதல்ல. அந்நாட்களில் புளைக்குகள் வெட்டப்பட்டு அச்சுப்பதிவுகள் நடைபெற்றன. சித்திரங்கள் வரைந்து அவை புளக்குகளாக வெட்டப்பட்டு சாயங்கள் மூலம் (dye) சித்திரங்கள் அச்சிடப்பட்டன.

இவற்றிலெல்லாம் இன்று பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

கைத்தறிபோய் இன்று மின்தறி யுகம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்நாட்களில் கைகளினாலே நடைபெற்ற சித்திர வடிவமைப்பு அச்சுப்பதிவு என்பனவற்றுக்கு ஓவியம் பக்கபலமாகவிருந்தது. கம்பியுட்டிரின் வளர்ச்சியினால் அதிலும் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன.

(வீரகேசரி வார வெளியீடு - 17. 03. 96)

அரங்க நிர்மாணம்

செல்லத்துரை ஐயா புகைப்படக்கலை - ஓவியம் - புடவை டிசைன் - முதலான துறைகளில் பெற்ற அனுபவங்களின் வாயிலாகவும் இயல்பாகவே அவருள்ளே வாழும் கலையுணர்வினாலும் - பல கலை நிகழ்ச்சிகள், நடன அரங்கேற்றங்கள், மேடை நாடகங்கள் பலவற்றுக்கும் அரங்க நிர்மாணப் பணிகளையும் நேர்த்தியாக மேற்கொண்டு பாராட்டு பெற்றுள்ளார்.

ஒரு சமயம் - பாரதப் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு இலங்கை வந்தபொழுது - ஒரு கலை நிகழ்ச்சியிலும் பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொள்ள நேரிட்டது.

அக்கலைநிகழ்ச்சியில் - மேடையில் DECO அமைத்துத்தர வேண்டியவர் தவிர்க்கமுடியாத காரணங்களினால் இறுதி நோத்தில் குறித்த பணியை செய்து தராமல் போய்விட்டார்.

இத்தகைய இக்கட்டான நோத்தில் ஜயா அவர்களின் ஆலோசனையையும் ஆதரவையும் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி தயாரிப்பாளர்கள் கேட்டனர்.

அவர்களின் பரித்தியிப்பை புரிந்துகொண்ட ஜயா உடனடியாகவே செயற்பட்டார். சிலரது துணையுடன் மரக்கொப்புகளை வெட்டிவந்து மேடையில் நிறுத்தி அதன் கிளைகள் - இலைகளை மறைத்து வெளிர்நீல மெல்லிய சேலைகளினால் அவற்றை பேர்த்து மூடி - விசேட ஒளிவிச்சக்களை ஏற்படுத்தி - அற்புதமான ஆணால் செயற்கையான 'இமாலய' தோற்றம் ஒன்றை DECO வாக வடிவமைத்தார்.

பாரத நாட்டிலிருந்து வருகைதந்த நேருவை இமயமலையே வருக வருகவென வரவேற்றது போன்ற மெய்சிலிக்கும் உணர்வை அக்காட்சி ஏற்படுத்தியதாம்.

நேருவே மனம் திறந்து பாராட்டியுள்ளார்.

ஜயா அவர்கள் ஸ்தாபித்த கொழும்பு கலாலய மாதர்ச்சகம் 'தேவகானம்' நாட்டிய நாடகத்தை அரங்கேற்றிய பொழுது ஜயாவின் கைவண்ணத்தில் உருவான DECO ரசிகர்களின் பாராட்டுதல்களைப் பெற்றது.

அவஸ்திரேவியாவிலும் - புலம்பெயர்ந்த ஆற்றல்மிக்க

கலாலய ஆசிரியர்களுடன் ஓவியர் செல்லத்துறை

கலையுணர்வு கொண்ட தமிழ் இளைஞர்கள் மேடையேற்றிய கலையும் கண்ணீரும் - பண்டாரவன்னியன் முதலான நாடகங்களுக்கும் - தமது பேத்திமார் வான்தி - வாக்கி ஆகியோரின் பரத நாட்டிய அரங்கேற்றங்களுக்கும் - மக்களைக் கவரும் அரங்கங்களை நிர்மாணித்தார்.

1966 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் புகைப்பட போட்டிகளுக்கு மத்தியஸ்தராக செயல்பட்ட ஜயா அவஸ்திரேவியாவுக்கு வந்த பின்பு இங்கு இயங்கும் தமிழ் அகதிகள் கழகம் வருடாந்தம் சாலைதேச ரீதியாக அகதிகள் வாத்தை முன்னிட்டு நடத்திய ஓவிய போட்டிகளுக்கும் மத்தியஸ்தராக செயல்பட்டார்.

ஜயாவின் இந்த பண்முகப்பட்ட பணிகளானது தமிழ்மக்களின் பாரம்பரிய பண்பாடுகளையும் கலாகார விழுமியங்களையும் பேணிப்பாதுகாக்கும் முன்மாதிரிகள் எனச் சொன்னால் - அதில் இரண்டு பார்வைகள் இருக்கமுடியாது.

இச்சந்தரப்பத்தில் ஜயாவின் நீண்டகால கனவு ஒன்றுண்டு. அதனை - அவரது வாந்ததைகளிலே இங்கே தருகின்றோம்.

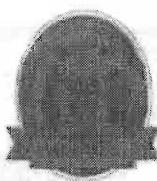
புலம்பெயர் நமிழர்கள் மத்தியில் இசை, நடன துறைகளுக்கென அமைப்புகள், பாடசாலைகள் பெருக்கின்றன. ஆனால், ஓவியப் பாடசாலைகள் மருந்துக்கும் காணப்படவில்லை. ஓவியக்கலை தமிழர் மத்தியில் அபிவிருந்தியடையவேண்டும் - என்பதே எனது மன அவா.

இந்த கனவின் கருத்தை படிப்பவர்கள் - மீண்டும் ஒரு தடவை - இக்கட்டுரையின் ஆரம்பத்தில் இலக்கையின் பிரபல ஓவியர் அ. மாற்கு சொன்ன கருத்துக்களை படிக்கலாம்.

இலக்கிய உலகிற்கு சிறுதகவல்:-

● சமுத்து இலக்கியவளர்ச்சியில் கவனிப்புக்குள்ளான அமர் கவிஞர் முனியிப்பநாள் (சன்முகநாதன்) ஓவியர் கே. ரி. கெல்வத்துரை அவாகளின் உடன்பிறந்த தங்கையின் புதல்வராவார்.

● எழுத்தாளர் திருமதி அருண். விஜயாணி ஓவியரின் புதல்வியாவார்.

Telephone : 694168

SRI LANKA TAMIL WOMEN'S UNION

(Founded in 1909)

Kalalaya School of Dance & Music

(Founded in 1948)

KALALAYA

400/2, Bauddhaloka Mawatha,
Colombo - 7

K. T. Selvadurai came to into the limelight as a photographer, when he took photographs of those who took part in the Elara scene in the "PAGEANT OF LANKA" the Gala Pageant put on the boards by the Government, during the Independence Celebrations in 1948. Many photographs were taken in the precincts of the Ramanathan Temple highlighting the exquisitely sculptured pillars epitomising Dravidian Art. Those prints brought him into prominence as a skilled photographer.

The Kalalaya School of Dance & Music run by the Sri Lanka Tamil Women's Union (founded in 1904, to preserve the Tamil language, its literature and arts), was quick to exploit his talents and Kalalaya's first Principal Mrs. Linga Satchithanandan invited him to be the Stage & Set Advisor for shows put on by Kalalaya. This, he did on a voluntary basis due to his great interest and love for the Arts, (particularly Dravidian art).

The temple cut – outs he made for us many years ago still remain today, and are in constant use.

KALALAYA, - Temple of Art – owes him much gratitude for his continuing interest in the institution. We were happy to be able to fete him on his visit to Sri Lanka two years ago, and to introduce him to our younger members.

His substantive post was as Textile Designer to the Department of Cottage Industries. He was responsible for designing some of the sarees worn by the Prime Minister, the Hon. Srimavo Bandaranaike and the then Hon. Minister, Mrs. Siva Obeysekera and other prominent ladies, brides included, during the period when import of foreign textiles were prohibited and it was fashionable and patriotic to wear locally woven sarees.

Mr. Selvadurai was a born artist, and indulged in this hobby on an amateur basis on his meagre resources. He is one who should have had a rich patron to sponsor and help him in his artistic career.

We wish him good health and happiness as he lives in retirement with his children, with whom he was forced to migrate due to the unsettled conditions in his beloved village of Urumpirai.

May God bless him.

sgd: S. kanagasundram
President, Sri Lanka Tamil Women's Union.

கவிதை

இலக்கியத்தில் கற்றுயோதி ‘அம்பி’

எழுத்தாளர், முற்போக்காளர்கள் எனவும் பிற்போக்காளர்கள் எனவும் வகுக்கப்படுவது நற்போக்கு அல்ல என்ற தனது கருத்தைத் தெரியமாக மென்மையுடன் கூறும் அம்பி எனும் இராமலிங்கம் அம்பிகைபாகர் கடந்த நாற்பத்தைந்து வருடங்களுக்கு மேலாக இலக்கியம் படைத்தும் பேசியும் வருபவர்.

ஆரம்பகால விஞ்ஞான ஆரிரியர்...கல்வி வெளியீட்டுத் தினைக்களப் பணிப்பாளர்.. வாணைவி நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளர்... நூலாசிரியர்...கவிஞர்... சிறுகதை எழுத்தாளர்... விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளை முதலில் தமிழில் புதுமையாக எழுதி மாணவ மனங்களைத் தன் வசப்படுத்திக் கொண்டவர். அவஸ்திரோவியாவில் புலம்பெய்ந்து வாழும் சமுத்தமிழ் பிள்ளைகளின் தமிழ் பாடநூல் ஆலோசகர்... இப்படி அம்பி அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட அவதாரங்கள் பல.

சமுத்துப் பேண மன்னர்களை வரிசைப்படுத்தி ஸமகேசரியில் இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் அறிமுகப்படுத்திய போது.... அதில் 39 ஆவது நபராக பெரிய எழுத்தாளர்களோடு இணைந்து கொண்ட இளைஞர் இந்த அம்பி. சிலருக்கு, முதிய எழுத்தாளர்களோடு கனக செந்திநாதன் - . அப்பொழுதுதான் இலக்கிய உலகில் ஆரம்ப நடைபயின்று கொண்டிருக்கும் அம்பியை சேர்த்துக் கொண்டது குறையாகத் தோன்றியபோதும்.. அம்பி வேலைணயில் திருக்குறள் மகாநாட்டில்..... திறமை கொண்ட கவிஞர் பலருடன்.... கவியரங்கில் கலந்து அனைவரும் வியக்கும் வண்ணம்.... கவிதைகளைப் படித்த போதும்... சென்னையில் இரண்டாவது உலகத் தமிழ் மகாநாட்டை முன்னிட்டு நடைபெற்ற கவிதைப் போட்டியில் அம்பி பதக்கம் பரிசாகப் பெற்ற போதும.... தமது எண்ணம் தவறானது எனக் கருதி திறமை கொண்ட அந்த இளைஞரை கரகோஷம் செய்து வரவேற்க ஆரம்பித்தாளர்கள்.

அம்பியின் கவியுலகப் பிரவேசம்

“ஆருக்கும் எட்டாத வாவியில் நீ
ஆடிக் குதிக்கிறான் தாமரை....”

(“பாருக்கு மேல் நின்று பார்க்கிறான் - அந்த பஞ்சமங்கையின் காதலன்”)

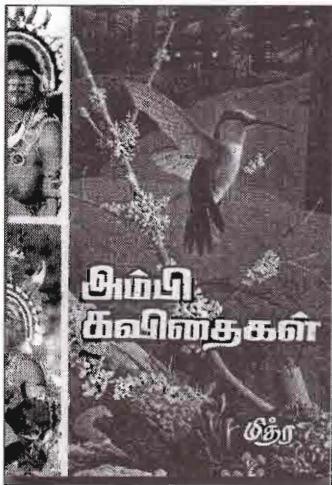
மாரிமழையின் பின் நிரம்பி நின்று ததும்பிய குள்ளில் யாருக்கும் எட்டாத துராத்தில் அவள் ஆடிக்குளிக்கிறான் என்பது அம்பியின் ஊர்க்காரரான உறவினரான நாவற்குழியும் நடராசன் செய்த கற்பனை.

அதே குளத்தில் அதே தாமரையை நானும் பார்த்துண்டுதானே எனக்குமட்டும் ஏன் இந்தக் கற்பனை வரவில்லை. அம்பி எண்ணினார். கவிதைகளை இசைத்து சொற்களுக்கு விசை அளித்து சந்தமான தொனி தொனிக்க... கவிதைகளைத் திரும்ப திரும்ப வாசிக்கும் நடராசன் அவர்களின் கவிதைகளைக்

கேட்டுக் கேட்டு மனம் எழுதத் துடித்தது. அவரது கற்பனையை ஒட்டி ஒரு வியப்பும் ஏற்பட்டது. இப்படி அமைந்ததுதான் எனது எழுத்துலகப் பிரவேசம் என்கிறார் அம்பி.

1950ம் ஆண்டு தினகரன் பத்திரிகையில் “இலட்சியச் சோடி” என்ற சிறுகதையுடன் எழுத்துலகில் பிரவேசித்தவர் சில ஆண்டுகள் கதைகள் எழுதினாலும் கவிதையில் அவருக்கு இருந்த தனி விருப்பால் கவிதைத் துறையை நோக்கித் தன் பேணாவைத் திருப்பிக் கொண்டார். ‘நினைவின் கனிவு’ . அந்தப் பார்வை . இன்பநிலா . நெல்லும் புல்லும் . இலட்சியச் சோடி. மனமும் மனமும் என்ற கதைகள் அவர் எழுதிய கதைகளிலே சிறந்தவை எனப் பாராட்டைப் பெற்றுத் தந்தன.

அந்த. விஜயாலை

கதை எழுதப் பலமனி நேரம் தேவைப்பட்டது. அது தொல்லையாகவும் தோன்றியது. எனவே கவிதைகள் எழுதுவதைப் பிரதானமாக்கினேன் எனும் அம்பி.. தமிழரக்க கட்சியில் நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டு இருந்தமையினால் கவிதை எழுதுவதைக் கட்டாயமாக்கிக் கொண்டாரோ... என நம்மைச் சிந்திக்கத் தூண்டுபவை. அவரது உணர்ச்சிக் கவிதைகள்.

“இடிடும் தமிழா.. நில் நீ
உறங்கும் உன் மனதைத் தட்டு
நாடெல்லாம் சுற்றிப்பார் போ..
நம் தமிழ்க் கண்ணிப் பெண்ணை
வீடில்லாக் கைம்பெண் போன்று
வீதியில் விரட்டுவோரை
மாடுபோல் தொடரும் நீயோர்
மனிதனாய் வாழ்கிறாயே...!”

இது... தமிழ்த் தலைவர்கள் பிரிந்து நின்றபோது அம்பி உள்ளம் வெதும்பிப் பாடியது. ஆயின் அவர் சாதாரணக் கவிஞராக அழகு உணர்ச்சியின் பால் உந்தப்படும் பொழுது.. கவிதைக் கண்ணியைக் காதலியாக்கி பின்வருமாறு பாடுகிறார்.

“பொங்கும் எனதுணர்வைப்
பொதிந்து கவிதையில் - நான்
சங்கப் புலவர்களைச்
சாகடிக்கும் வேளையில்
கானக் குயில் போலக்
கனிவாய் இசைபாட—
நீ வானில் குதித்தோடி
வாராய் என் காதலியே
வாராய் என் காதலியே..
வண்ணப் பகங்கிளியே
தீராத தாபமதைத் தீந்
தனமதி தாராயோ...”

அதுமட்டும் அல்ல.. காதலனை எண்ணி எண்ணி அவனது வருகையை ஏக்கத்துட்டன் காத்திருக்கும் காதலியின் தவிப்பு.. சோர்வு, அவரது கற்பனைக்குத் தாமரையை கதிர்களால் தண்ண அணைத்த காதலன் கடலில் விழுந்து மறைந்த பின்பு அவன் வருகைக்காகக் காத்திருக்கும் தாமரை போன்று என மிக அற்புதமாகச் சித்திரிக்கின்றார்.

“தங்கமெனத் தகதகவென்
றொளிரும் பந்தாய்த்
தன்பதி போய்த்
தன் கடலில் தாழ்ந்த பின்பு
பங்கஜப் பெண் பரிதவித்துப்
பாசத்தாலே
பானுவையே
பார்த்திருந்தல் போலப் பாவை
குங்குமப் பூஞ் செவ்விதழ்கள்
சோபை மங்கக்
குளிர் வத்மை
ஒளியிழுந்து... உஸ்ந்திருக்க
அங்கமெல்லாம் அழகிழுந்து
அயர்ந்து நின்று
அவன் வரவைப்
பார்த்திருந்து தவி தவித்தான்”

மேற் சொன்ன எணைக் கவர்ந்த பாடல்களையும் இன்னும் சில பாடல்களையும் ‘குநி தவறவில்லை’ என்ற

குநி தவறவில்லை.

சமுத்துப் பேணமன்னர்கள் என்ற வரிசையை நான் எழுதிகிறோன்டு வருகையில் (1955 இல்) ஒரே ஒரு இளஞ்சிந்தனி எழுந்தாளரை மற்ற முதியவர்களுடன் கேர்த்திருந்தேன். 39 ஆவது ஆளாக அவரை நான் அறிமுகப்படுத்தியிருந்தேன். தமிழில் விஞ்ஞாக்கள் கட்டுரைகள் எழுதுபவர் என்ற சிறுப்பு அதற்கொரு காரணம் ஆணால் அந்த ஒரு காரணம் மாத்திரமல்ல. அருமையான சிறுக்கதைகள் பலவற்றையும் அவர் படைத்திருந்தார். அவர் நடையில் கவிதை மணம் நிரம்பியிருந்தது. எனவே அவர் இரண்டொரு கவிதைகளையும் விமர்சித்துவிட்டு இருதியில் “ஆழகேசரி இலக்கியப் பண்ணையில் பக்குவம் பெற்றுவரும் இளைஞராகிய இவருடைய எதிர்காலம் மிகச் சிறப்பாக இருக்கும் என்று இப்போதே கூறிவிட்டாம்” என்று முடித்திருந்திருன்றன. என் குறி தவறவில்லை. இதியம் புரியப்பட்டிருந்து. அந்தப் பழைய இளம் எழுத்தாளரும் தற்போது வேகமாக முன்னணிக் கவிஞராக விளங்க வருபவரும் யார்? அவர்தான் அடிப்பி என்ற அம்பிகைபாளி.

“இரசிகமணி கணக செந்திநாதன்
கலைச் செல்லி - ஆவணி 1962

தலைப்பில் 1962ம் ஆண்டு கலைச் செல்வியில் குறிப்பிட்டுள்ள கனக செந்திநாதன் அவர்கள், அம்பி அவர்களது கவிதை எல்லாவற்றிலும் உள்ள தெளிவு என்னை மிகவும் கவர்ந்திருக்கிறது எந்தக் கவிதையிலும் ஒரை நயம் குறையவில்லை. அசைப்பிழையில்லை. என்ன உயர்வும் சொற்களின் செழுமையும் உண்டு. பலவகையான கவிதைகள் ஆபபடியால் வாசிப்போர்க்கு சேர்வுண்டாகமாட்டாது என வியந்து போற்றுகின்றார்.

விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள்

தன் குழந்தையை பெற்றவன் கொஞ்சவதைப் போன்று வேறு எவருமே அத்தனை வாஞ்சச்சுடன் அன்புடன் பாசத்துடன் கொஞ்சிவிட முடியாது. அதேபோன்று எந்த எழுத்தாளனும் தன் தாய்மொழியை விட்டு அந்திய மொழியில் எழுதும் எதுவுமே தாய்மொழியாம் தாயின் அரவணைப்பைப் பெற்றுவிட முடியாது. அது சடுசெய்ய முடியாத அன்பு.

விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளை ஆங்கிலத்தில் தான் எழுதலாம். ஆங்கிலத்தில் எழுதினால்தான் படிப்பார்கள் அது தான் அழகு என்ப பொய்யான மாயத் திரையினை தம் மனதுக்குள் போட்டுக் கொண்டு எழுதியவர்கள் மத்தியில். வாசித்துக் கொண்டிருந்தவர்கள் மத்தியில் தமிழில் பல சிறந்த விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளை எழுதியது மட்டுமன்றி பல மாணவர்கள் அவற்றைத் தேடிச் சென்று படிக்க வைத்த பெருமையும் அம்பி அவர்களையே காரும்.

'மாணவர் விஞ்ஞானம்' எனும் தொடரில் அவர் எழுதிய விஞ்ஞானக் கட்டுரைகள் 3ம், 7ம். வகுப்பில் விஞ்ஞானம் பயின்ற மாணவர்களுக்குப் பேருதவியாக இருந்ததாகப்

பல ஆசிரியர்கள் பாராட்டினார்கள் என கரவைக் கவி கந்தப்பனார் தன் விமர்சனத்தில் அம்பி அவர்களுக்கு மகுடம் குட்டுகிறார்.

ஆழ்து எழுத்தாளர்களில் கவிஞர் அம்பி தமிழில் விஞ்ஞானக் கட்டுரைகளை முதலில் எழுதத் தொடங்கியவர் என்ற பெருமைக்குரியவர். அது மட்டுமல்லாமல் தமிழ் பேசும் நல்லுலகமெல்லாம் விஞ்ஞானக் சொற்கள் ஒரே விதமாக இருந்தல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை 1959 ம் ஆண்டு முன் வைத்தவரும் அம்பிதான்.

குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள்

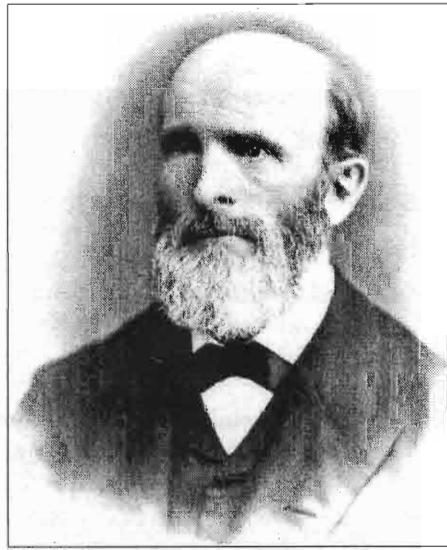
குழந்தைகளுக்கான பாடல்கள் இயற்றுவது இலகுவான காரியம் அல்ல. குழந்தைகள் பாடக் கூடியதாக மனனம் செய்ய இலகுவானதாக அவர்கள் எதை விரும்புகிறார்களோ அதனை ஒரு மனோதத்துவ நிபுணனின் திறமையோடு கணிப்போடு குழந்தைகளின் நாட்டப் பொருட்களையே கருவாக்கிப் பாடல் இயற்றி அவர்களது மனதில் பதியச் செய்தல் வேண்டும். அவர்களது நாட்டப் பொருட்களை வைத்துப் பாடல் இயற்றுவதோடு மட்டும் நில்லாமல் அதன் மூலம் அவர்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களை நல்ல பண்புகளையும் சொல்லவேண்டும். இத்தனை சிறப்புகளையும் தன் குழந்தைக் கவி வளர்ச்சியிலும் "அம்பி" என்ற சொல் பெருமைக்குரிய தகுதிக்குரிய ஒரு முக்கியமான இடத்தை வகிக்கின்றது என்ற தகமைக்கும் உள்ளாகி விடுகிறார் அம்பி.

குழந்தையின் நாட்டப் பொருட்களில் ஒன்று ஆட்டுக்குட்டி. குழந்தை ஆட்டுக்குட்டியைப் பார்த்து

"ஒட்டம் ஒடித் துள்ளி துள்ளி
என்ன சொல்கிறாய் என்று கேட்க
அதற்கு ஆட்டுக்குட்டி..
ஒய்ந்து நிற்றல் கூடாதென்றே
உங்குச் சொல்கிறேன் என்கிறது.

இது சோம்பலைப் பழித்து சுறுசுறுப்பைச் சுட்டிக்காட்டும் நற்கருத்து என்றால் தொடர்ந்து குழந்தை "ஆட்டம் ஆடித் துள்ளி
எங்கு செல்கிறாய்?"
என்று கேட்க.
அதற்கு ஆட்டுக்குட்டி
"அம்மா தேடமுன்பு நானே
அங்கு செல்கிறேன்"
இது தாயாரைக் காக்க வைக்கக் கூடாத பண்பை காட்டி நிற்கும் சிறப்பு.

அது மட்டும் அல்ல பம்பரத்தை நாட்டமாகக் கொண்ட இன்னொரு குழந்தைக்கு அதனை வைத்தே சோம்பலைப் பழித்து

டாக்டர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிரீனின்

சுறுசுறுப்பின் சிறப்பை உணர்த்துகிறார்.
பம்பரம் என்ற பாடலில்..

“சாய்ந்து விழுந்த பம்பரம்
தரையில் மீண்டும் சுழலுதே
ஒய்ந்து நிற்றல் சோம்பலே
ஒடிப் பாடி ஆடுவோம்” என்கிறார்!

இசை நயம். எளிமையான சொற்களை மட்டும் மனதில் எண்ணாமல் எவ்வளவு தூரம் ஓவ்வொரு பாடல் மூலமும் குழந்தைகளுக்கான அறிவையுட்டுகிறார் என்பதைப் பட்டியல் போட்டுச் சொல்லலாம்.

கொஞ்சம் தமிழ் என்ற குழந்தைகளுக்கான பாடல் தொகுதியில் எதையும் ஆராய்ந்து பார்க்காமல் அவசரப்பட்டு முடிவெடுக்கக் கூடாதென்பதை நிலவைப் பிடித்த மந்திகள் என்ற சிறுகதைப் பாடல் மூலம் சொல்கிறார்.

“நிலவு வானில் வந்த வேளை
நீரில் அழகைக் கண்டன
அழகுப் பந்து எனக்கே என்று
ஆற்றில் ஐந்தும் பாய்ந்தன.

நீரில் மந்தி ஐந்தும் மோதி
நீந்தி நீந்தித் தேடின
யாருக் கந்த நிலவுப் பந்து
என்று மோதி ஓடின

ஒடிவந்த முகில்கள் நிலவை
மூடி மறைத்து நின்றன
வாடி நின்ற மந்தி ஐந்தும்
வாலை மடக்கிச் சென்றன”

பிள்ளைகள் கதையோடு கருத்தினையும் உள்வாங்கிக் கொள்வது எவ்வளவு சிறப்பான விடயம்.

அது மட்டும் அல்ல. ‘மாம்பழும்’ என்ற பாடலில்...

இனிமை சொட்டும் மாம்பழும்
என்று நினைத்துச் சிரிக்கிறான்
தனிமையாக நின்று கண்ணன்
தானே உண்ணல் ஆகுமோ? என்று கேள்வியைக்
கேட்டு தன்னலம் கூடாது என்று குழந்தைகளை
எண்ணாச் செய்கிறார்.

வாழ்க்கை என்பது மரணத்தோடு முற்றுப் பெற்றுவிடுவதில்லை. அது இறந்தபின்பும் கூட இருக்கிறது.

அப்படி இறந்த பின்னர் கூட தம் நற் செயல்களினால் நம் மனதில் நிறைந்து நிற்பவர்கள் பலர். சிலரைப்பற்றி அவர்களது செயல் பற்றி நம்முன்னோர்கள் நமக்குச் சொல்லாமையினால் நினைக்க மறந்து விடுகின்றோம். பாராட்டத் தவறி விடுகின்றோம். எவ்வளவு தவறான செயல் இது.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும்
உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு” என்பது திருக்குறள்.

அப்படிப்பட்ட ஓர் நல்ல இதயத்தை யாழிப்பாணத்தில் மேலைத்தேய மருத்துவத்தை உருவாக்கிய கிரீன் எனும் வைத்தியரை இன்றிருப்போர்க்கு இனம் காட்டி நாளை எமது சந்ததியினர் நன்றியோடு நினைவு கூர வழி சமைக்கும் வண்ணம் அம்பி ஏழுதி தனது முதல் நூலாக வெளியிட்ட ‘கிரீனின் அடிக்கவடு’ எனும் நூலே எண்ணப் பொறுத்தவரையில் அவர் தமிழ் உலகத்துக்கு தந்த மிகச் சிறந்த சேவையாகக் கருதுகின்றேன்.

கிரீனின் அடிக்கவடு “1847 முதல் மானிப்பாயில் மேல்நாட்டு வைத்தியக் கல்வியை ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் கற்பித்த அமெரிக்க மிஷனைச் சேர்ந்த வைத்திய ஊழியர் சாமுவேல் பிஸ்க் கிரீனின் மருத்துவ சேவையை நம் மக்கள் முன் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நூலாகும். இம்மகானே விஞ்ஞானத்தை தமிழில் தந்த முன்னோடி.. மருத்துவத்தை தமிழில் தந்த முன்னோடி.. எனத் தமிழ் பேசும் உலகிற்கு அறிவித்து அவர் பெருமை பேசுகிறது இந்நால்.

கிரீன் தமிழ் மக்களுக்கு செய்த சேவை அளப்பரியது. மேல்நாட்டு வைத்தியத்தை தமிழில் கற்பிப்பதற்குத் தேவையான கலைச் சொற்களை அவர் தயாரித்ததோடு மட்டும் அல்லாமல் அவை நிலை பெற தென்னிந்தியாவில் இருந்த தமிழர்களும் ஒரே கலைச் சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டுமென விரும்பி அவர்களுக்கும் அதனைத் தெரிவித்தார். பல மேலைநாட்டு வைத்திய நூல்களை தமிழில்

மொழிபெயர்த்து அச்சிட்டார். அவற்றில் சில பல ஆயிரம் பக்கங்கள் கொண்ட நூல்கள் எனில் “அவர் நம் தமிழ் மக்களுக்காக எவ்வளவு தூரம் தன் நேரத்தை செலவழித்துள்ளார் என்பதை என்னிப் பார்க்கும் பொழுது மனம் சிலிக்கின்றது.

அப் பெருமகன் செய்த சேவையை தமிழ் அறிஞர்கள் நன்கு அறிந்திருக்காததினால் அறிவுக் கலைக்களான்சியத்தில் அவரது பெயரைச் சேர்த்துக் கொள்ளவில்லை. இந்த நிலைமையை மாற்றுவது தன் பொறுப்பு என்ற திட சித்தத்துடன் அம்பி பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை எழுதி உலகத்திலே ஆராய்ச்சி மாநாடுகள் அனைத்திலும் சமர்ப்பித்தார். அதன் நல் விளைவாக மொரிஷியஸ்ஸில் நடந்த ஏழாவது ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் பின் அம்பி அவர்களைச் சந்தித்த தமிழ்நாடு திருநெல்வேலி வைசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தின் அதிபர் திரு முத்துக்குமாரசவாமி அவர்கள் மருத்துவத் தமிழ் முன்னோடி என்ற தலைப்பில் திருத்திய விரிவாக்கப்பட்ட நூலை வெளியிட்டார். இது தமிழ் நாடும் அவரது முன்னோடிச் சேவையை ஏற்றுக் கொண்டது என்பதை நிலை நாட்டிய பொழுது என் நோக்கம் நிறைவேறி மனம் மகிழ்ந்தது என்கிறார் அம்பி.

கிறீன் அவர்கள் கலைச்சொல் ஆக்கத்திற்கான திட்ட வடிவமான விதிகளை வகுத்ததோடு மட்டும் அல்லாமல் மொழிபெயர்ப்பு எப்படி அமைய வேண்டுமென்ற இலக்கணமும் வகுத்தவர்.

அவர் எவ்வளவு தூரம் தமிழர்களை நேசித்துள்ளார். என்பதை அவரது கல்லறையும் நமக்கு உணர்த்தி நிற்கின்றது என்கிறார் அம்பி.

கிறீன் அவர்கள் தாம் உயிரோடு இருக்கும் பொழுதே “தமிழர்களுக்கான வைத்திய ஊழியர் (Medical Evangelist to the Tamils) என்று தன் கல்லறையில் பொறிக்க வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டாராம். அவர் விரும்பியது போலவே, மசாகசெற் மாநிலத்தில் ஓல்ரர் கிராமிய மயானத்தில் இவ்வாறு குறிக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்து வியந்தேன் என்கிறார் அம்பி.

அதுமட்டும் அல்ல அந்த கிறீன் எனும் மகான் யாழிப்பாணத்துக்கு வந்து 150ம் ஆண்டு நிறைவர்றுள்ளது. அத்துடன் அவர் பிறந்த நூற்றி எழுபத்தைந்தாம் ஆண்டும் (175) இதுவாகும். இந்த ஆண்டு சிறப்பு அம்சங்களையும் ஒட்டி அவரது பெருமையை இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் மீண்டும் ஞாபகப் படுத்தி அவரைக் கொள்விக்க வேண்டுமென ஆசைப்பட்டார் அம்பி. அதன் பலனாக அவரது கேவைகளை முன்வைத்து இலங்கை அரசாங்கத்துடன் தொட்டு கொண்டு அம்மகான் நம் நாட்டுக்கு செய்த சேவையை கொரவிக்கும் முகமாக

‘முத்திரை’ ஒன்றை வெளியிட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொண்டார். அவரது அரிய முயற்சியால் இலங்கை அரசாங்கமும் அவரது வேண்டுகோளை ஏற்றுக்கொண்டு முத்திரையினை வெளியிட உள்ளது.

ஜம்பது வருடங்கள் தன்வாழ்நாளின் முக்கால் பங்கை நம்மக்களுக்காக அப்பணித்த இந்த மகானை நமக்கு அறிமுகப்படுத்தியது மட்டும் அல்லாமல் நன்றி கூறக் கூடிய சந்தர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்து விட்ட அம்பியின் இச்சேவை என்றும் சாகாவரம் பெற்று மினிரும் என்பதில் ஜயமில்லை.

இந்நால் மட்டும் அம்பி அவர்களின் கைவண்ணத்தில் எழுதாமல் விடுபட்டிருந்தால் ஓர் நல்ல இதயத்தின் நினைவுகள் நம் மனதில் நிலைபெறாமல் போயிருக்கும். அதற்கு நாம் என்றென்றும் அம்பி அவர்களுக்கு நன்றியடையவர்களாக இருப்போமாக.

புலம் பெயர்ந்த படைப்புகள்

கற்பனை வளம் ஊற்றெடுக்க இலக்கிய ஏணியில் அதிவேகமாக முன்னேறி தூக்கென ஓர் இடத்தை இலக்கிய உலகில் பதித்துக் கொண்ட அம்பி பன்னிரவண்டு வருடங்கள் பப்புவா நியுகினி எனும் நாட்டில் அரச தொலைக் கல்வி கல்லூரியில் கணிதத் துணைத் தலைவராக... விஞ்ஞானப் பாடவிதான்... அதிகாரியாகவும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்ற போதும்... தன் எழுத்துக்கு இன்று வரை ஓய்வு கொடுக்காதவர்.

அந்திய நாட்டில் நம் தமிழ் மெல்ல மெல்ல சாவதைக் கண்டு. நம் கலாச்சாரங்கள் தடம் புரள்வது கண்டு ஓர் இதய சுத்தியான கவிஞருக்கேயுரிய பரிதவிப்பில்

வேதனையில் 'அம்பி கவிதைகள்' எனும் கவிதைத் தொகுதியில் பல இடங்களில் விம்முகிறார்.

தமிழ் மறந்து தமிழ் படிப்பதையும் மறந்து அந்திய நாட்டு மொழியே நம்மொழி எனும் சிந்தை கொண்டோரை இப்படி வேண்டுகிறார்.

‘ஒடிடும் தமிழா நில் நீ
ஒரு கணம் மனதைத் தட்டு
வீடு நின்னுாருள் சொந்தம்
விளைநிலம் நாடு விட்டாய்
தேடிய தெல்லாம் விட்டுத்
திசைபல செல்லும் வேளை
பாடிய தமிழை மட்டும் பாதையில் விட்டிடாதே...’

அது மட்டுமல்ல இன்னும்
தாரணி மீதில் நாணோர்
தமிழனென்றுறுதி செய்யின்
ஊர் பெயர் உடைகள் அல்ல
ஒண்டமிழ் மொழியே சாட்சி..

என உன்னை இன்ன இனம் என உறுதி செய்ய உதவுவது. உடன் வருவது உனது தாய் மொழியே. என அடித்துச் சொல்கிறார். அருமையான கவிதை இது. சிந்தனைகளை கிளறி விடுகின்றது.

மொரிசியல்ஸில் ஏழாவது தமிழ்மகாநாட்டில் கலந்து கொண்ட அம்பி அவர்கள் அங்குள்ளோர். கலாச்சாரங்கள் சமயமதை தமிழ் மக்களுக்கேயுரிய பண்பாட்டில் வாழ்க்கையோடு ஒன்றிணைத்துக் கொண்டாலும் தமிழை மட்டும் பேசாமல் விட்டு விட்டமையைக் கண்டு வேதனைக் குரல் எழுப்புகிறார்.

அன்பு வளர் கைவ ஆலயம் பூசைகள்
ஆசி புரிதல் இன்பம் - எங்கள்
இன்பத் தமிழ் பெயர் சொந்தப் பரம்பரை
சொல்லி வளர்தல் இன்பம் - ஆயின்
என்பிலே ஊறிய செந்தமிழ் நாவினை
எய்த்துத் திரிவதென்னே தமிழ்
மன்பதை வாயை மறந்து தமிழ்மொழி

மாயம் புரிவதென்னே!

இப்படி தமிழை நம் இனச் சந்ததியினர் மறப்பதற்கான காரணத்தையும் அம்பி அவர்கள் நம்முன் வைக்கின்றார்.

குழல் மொழியே வாழும் மொழியாய்
கவைபட வளர்கிறது
வாழும் மொழியாய் வளரும் மொழியாய்
வாயில் தவழ்கிறது
நாளும் பொழுதும் நவிலும் மொழியே
நமதாய் வருகிறது
ஆளும் மொழியாய் நாளும் அதுவே
நாவில் தெரிகிறது.

எனவே இந்திலை மாற நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதையும் ஒரு மனோதத்துவ நிபுணத்துடன் கூறுகிறார். இங்குதான் கவிஞர் உயர்ந்து நிற்கிறார். அவர் வேதனைப்பட்டதுடன் மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. வேதனைக்கான காரணத்தையும் கூறி அதைத் தீர்த்துப் பொன்னக் கூடிய வழிவகைகளையும் நம்முன்னே வைக்கின்றார்.

நாவில் நாளும் வளர்கிற மொழியாய்
நற்றமிழ் வரவேண்டும்
கூவித் திரியும் குழந்தைகள் நாவில்
கொஞ்சம் தமிழ் வேண்டும்
போ வா என்கிற பொழுதே வீட்டில்
பேசும் தமிழ் வேண்டும்
தாவித் தாயின் வாயினில் என்றும்
தமிழே வருதல் வேண்டும் என்கிறார். தமிழ் மட்டும் அல்ல இளம் சந்ததியினர் நம் கலாச்சாரங்கள் நல்ல பண்புகள் என்பவற்றைக் கூட விட்டு எவ்வளவு தூரம் விலகி ஒடுக்கிறார்கள் என்பதையும் அம்பி கவிதைகளில் கட்டிக் காட்டுகிறார்.

‘பி . ஆர் கிடைத்துப்
பெரும் ஆர்வம் பொங்கிவர
ஆறுமுகத்தார் அருமையென
வாய் ஊறும்
பாணிப் பனாட்டும்
பணங்கட்டிக் குட்டானும்
பேணிக் கொணர்ந்த தம் பேரருக்கு
வாணி என்று
நாடி அவர் கொஞ்ச
நப் என்றாள் வாயில் அதைப்
போடுகையில் ‘யக் கென்றாள் பெண்.

எனப் பேரனின் அன்பைப் புரிந்து கொண்டு விருப்பமோ இல்லையோ அவர் மனதை குளிரப் பண்ண முயற்சிக்காத தன்மையை விளங்கப்படுத்துகிறார். அதுமட்டும் இல்லை. அவர்கள் தம் விருப்பத்துக்கே எதற்கும் முதலிடம் கொடுக்கிறார்கள் என்பதை ‘லெற் மீடிசைட் மம்மி’ என்ற கவிதையில் சொல்கிறார்.

தேற் பண்ணல் வாழ்வில்
இடுப்புக்கள் ஏதறிவாய்?
எற்கும் நிலையில் இல்லை என் மனச
அற்றினிலே
என் மனதுக்கேற்ற
எவனும் வரும் வரையும்
மம்மி அதை நீ மற...
திருமணத்தைக் கூட இளம் சந்ததியினர் தம் கைகளில்
எடுத்துக் கொண்டு விட்ட நிலையை கடைசி அடிகள்
நன்கு எடுத்துக் காட்டுகின்றது.

"Poetry reflecting a country .. it's people.. their culture and lifestyle, is a rich national resource."

இப்படியான முன்னுரையுடன் தனது ஆங்கிலக் கவிதைத் தொகுதியைப் பய்வுவநியுகினி மக்களிடம் முன் வைத்துள்ளார் அம்பி அவர்கள். தான் புலம் பெயர்ந்து வாழ்ந்து வரும் பய்புவாநியுகினி நாட்டின் சிறப்புக்களையெல்லாம் கவிதை ரூபத்தில் அழகை அருமையாக எடுத்தியம்பி உள்ளார் அதை அவர் மொழியிலேயே சொல்லப்போனால்..

The poems in this collection endeavour to reflect culture and lifestyle, whip up national pride and Nature patriotism. They also help appreciate nature. Love birds and animals care for the environment and fosters desirable social behavior..".

ஒர் மனித நேயத்துக்குரிய பண்போடு தன்னை வாழ்வித்துக் கொண்டிருக்கும் பய்புவநியுகினி நாட்டைப்பற்றி அந்நாட்டுக்காக பாடுபட்டவர்களையெல்லாம் பற்றி அழகாக கவிதை வடித்துள்ளார். சிறப்புக்களை கூட்டிக்காட்டும் நேரமும் தவறுகளையும் எடுத்தியம்பத் தயங்கவில்லை. அதற்கு நல்ல உதாரணம் Beter nut and after என்ற பாடல்.

அத்துடன் PNG Governor General ஆக இருந்த Sir Serei Eri என்பவரைப் பற்றி அவர் தன் கவிதைகளைத் தட்டிக் கொடுத்ததைப் பற்றி நினைந்து அவர் மறைந்த பின்னர் பாடிய கவிதையின் கடைசி வரிகள் நம் மனதைத் தொடுகிறது.

A Friend in need he always was
A sincere friend indeed
Now he's gone and time ticks on
years go passing by
Sir Serei's name will live for long
Great men seldom die"

கிறீன் பாதிரியாரை நன்றியோடு நினைவு கூற வைத்த அம்பி அவர்கள் அதே நன்றியுணர்வுடன் Lingering Memories என்ற கவிதைத் தொகுதியினையும் Sir Serei இறகே சமர்ப்பணமாக்குகிறார்.

இத்துணை சிறப்புக்கள் வாய்ந்த அம்பி ஒர் நிறைகுடம் பண்பானவர். பெருமையில்லாதவர். அனைவருடனும் அன்புடன் யழகக் கூடியவர்.

அவரைப் பற்றிய இந்த ஆய்வை இரசிகமணி கனக செந்திநாதன் பாடிய பாடலுடன் நிறைவு செய்வது என் மனதையும் மகிழ்விக்கின்றது.

ஏரார் தமிழ்த் தாய்க்கு ஏற்றம் பல கொடுக்கப் பேரார்வத்தோடு வந்த பெட்டாளன் - ஆராமை கொண்டு பல விஞ்ஞானக் கோட்பாடு திண்மைபெறு கட்டுரை பற்றி நல்ல திண்மைபெறு கட்டுரைகள் தீட்டியவன் - முன்னாளில் விஞ்ஞானத் தொண்டு செய்த வீர கிறீன் பாதிரியார் எஞ்ஞான்றும் வாழ எழுதியவன் - விஞ்சு புகழ் பாலர் விரும்பிப் படித்துக்கும் மாளமிட ஏலவே பாடல் இயற்றியவன் - கோலமிகு நற்சபையிற் பற்பலவாம் நாகரிகப் பொருளிற் கற்பவர்கள் ஏற்றக் கவிதைகளை - அற்புதமாய் வாசிக்கு நண்பன் வளர்ம்பிகைபாகன்".

'நம்மவர்' முகப்போவியம்

'நம்மவர்' மலரின் முகப்போவியம் வரைந்த கலைஞர் நவநீதன் நவரட்னம் - இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரபல ஓவிய கலைஞர் அ. மாற்கு அவர்களின் மாணாக்கர். நவநீதனின் ஓவியங்கள் - அவஸ்திரேவியா தமிழர் ஒன்றியத்தின் பாரதி விழா 1991 கண்காட்சியிலும் - அவஸ்திரேவிய முரசு இதழிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

எலெக்ட்ராஸ் பதித்து மூந்றுவீர்த்து 'எஸ்.வி.ஈ.'¹

சமுத்தவர் இலக்கியம் அரசியல் மாற்றங்களின் தடத்திலே பிறந்தவை என்பது மறுக்கமுடியாத உண்மை. தமிழ் இலக்கியத்திற்கான சமுத்தவரின் பெருமுயற்சி பற்றிய விசாரணை - சமுத்து பூதந்தேவனார் தொடக்கம் முன்னிடு கொள்ளும் மரபை இலக்கிய வரலாற்று ஆசிரியர்கள் கொண்டிருக்கின்றனர்.

சமுத்து பூதந்தேவனார் தொடக்கம் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை வரையில் முதலாம் கட்டம் எனவும், பண்டிதமணியிலிருந்து தனிச்சிங்களைச் சட்ட அமுலாக்கம் வரையில் இரண்டாம் கட்டமெனவும், அறுபது - எழுபத்திரண்டு ஆண்டுகளின் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியை மூன்றாவதாகவும் - இலங்கை குடியரசு பிரகடனம் முதல் அமரி தோண்றிய 83ஆம் ஆண்டுவரையிலான காலம் நான்காவது கட்டமாகவும் வகுத்து - சமுத்து இலக்கிய வளர்ச்சிப்போக்கு கணிக்கப்படுகிறது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட காலங்களில் இரண்டாவது கட்டத்தில் - தமது சிறுவயதிலேயே - அதாவது 13வயதிலேயே எழுத ஆரம்பித்தவர் சண்முகம் பொன்னுத்துரை என்ற எஸ். பொ. அவர்கள்.

சண்முகம் பொன்னுத்துரை - இயற்பெயராயினும் எஸ். பொ' - என்ற எழுத்துக்கள்தான் பிரசித்தமானது.

ஜந்தாவது - தசாப்தத்தை நெருங்கிலிட்ட எஸ். பொ. வின் எழுத்துக்கள் தனித்துவம் நிரம்பியவை. விமர்சனத்திற்குப்பட்டவை - விவாதிக்கப்படுவை. உடன்பாடு அற்றவர்களினால் புறக்கணிக்கப்பட்டவை. எனினும் - அயராமல் எழுதிக் கொண்டிருப்பவர் எஸ். பொ.

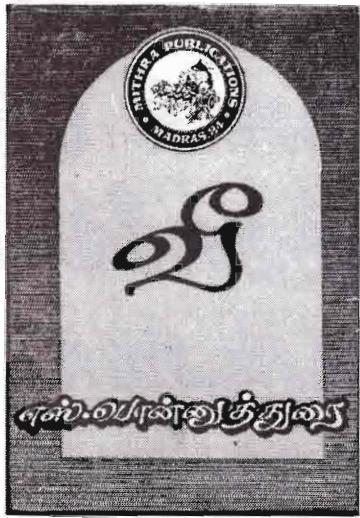
சிறுகதை, நாவல், விமர்சனம், நாடகம், ஆய்வு, வாழ்க்கைச் சித்திரம், ... இப்படி இலக்கியத்தில் பல்துறையிலும் அகலக்காலை ஆழமாகப் பதித்த ஆளுமையுள்ள படைப்பாளி எஸ். பொ.

தமிழில் சிறுகதையின் வரலாற்றையும் வளர்ச்சியையும் விரிவாக ஆய்வுசெய்த சீட்டி' யும் சோ, சீவாதசுந்தரரும் 'எஸ். பொ' பற்றி கூறும் கருத்தை இங்கே பார்க்கலாம்.

முழுமையான தமிழ் இலக்கிய அறிவும் சென்னை பல்கலைக்கழக பட்டமும் பெற்ற எஸ். பொன்னுத்துரை சமுத்து இலக்கியப் படைப்பாளிகளுள் ஓர் அழுவுமான மனிதர். இனைவிழைச்சு சம்பந்தமாக எழுதினாலும், கீதையின் உட்பொருளை விளக்க எழுதினாலும் விமர்சன ரீதியாகப் போர்தொடுத்தாலும் இவருடைய தமிழ் நடையும் வார்த்தைத் தொடுப்புகளும் போற்றத் தக்க விதத்தில் அமைந்தன. 'தீ, சடங்கு, - என்ற நாவல்களை எழுதியபோதும் அந்தப்படைப்புகளைப்பற்றி

சமுத்திலும் தமிழ்நாட்டிலும் எழுந்த விமர்சனங்கள் பலரது கவனத்தையும் பெற்றன. அதேவிதமாக இவர் அவ்வப்போது எழுதிய பல சிறுகதைகளில் பதின்மூன்று கதைகளைத் தொகுத்து வீடு என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டபோதும் இலக்கிய விமர்சகர்கள் விறைத்துப்பார்த்தனர். காரணம் இந்தத் தொகுதியில் காணப்படும் கதைகளின் தலைப்புக்களில் தனித்தன்மை கருப்பொருளில் தோன்றும் தொண்பும் பொருள்கள் - பொருளுக்கேற்ற தமிழ் நடை இப்படியாக இந்தத்

தே. எஸ். விவசாயி

அற்புதமானது” என்று எஸ். பொ. தம்மை பிரகடனப்படுத்துகின்றார்.

தமிழ்தேசிய எழுச்சியைத் தொடர்ந்து, சமத்து இலக்கியத்தில் உருவமா, உள்ளடக்கமா என்ற சர்ச்சை தோன்றியமைக்கும் - எஸ். பொ. படைப்புகள் காரணமாகத் திகழ்ந்தன.

அன்று, முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியில் முன்வரிசையில் இருந்த கைலாசபதி சிவத்தம்பி போன்றோர் மாக்ஸீய அணுகுமுறையில் அக்கறை கொண்டு, அக்கருத்துக்களை உள்வாங்கிய படைப்புக்களை மேல் நாட்டு சிறுகதை, நாவல் வடிவங்களின் சட்டத்திட்டங்களுக்கமைய புனைய வேண்டும் எனவும் கோரியதுடன் அவ்விதம் வெளியான படைப்புக்களின் காவலர்களாகவும் விளங்கினார்.

எஸ். பொ. இந்த அணுகுமுறையிலிருந்து முரண்பட்டார். அதேசமயம், அரசியல், உள்வியல், மெய்யியல், இறையியல் என்ற மேலிட்டை உள்வாங்கிக் கொண்ட சமூகவியல் எழுத்தாளருமாவார்.

மாணிட உயிர்ப்பை எந்தக் கோணத்தில் பிரசித்தம் செய்ய வேண்டுமோ தடையின்றி சித்தரிப்பார். எதையும் நேரடியாகச் சொல்வதிலும் கூச்சப்பாதவர். இதனால்தான் இவரால், வல்லமையுள்ள எதிர்ப்பு அணியுடனும் சண்டித்தனம் செய்யவும் முடிந்தது.

‘சடங்கு’ , ‘தி’ , போன்ற நாவல்களில் நான் சொன்ன வாழ்க்கை நெறி தமிழர்களுடைய வாழ்க்கைக்கு அப்பாற்பட்ட ஒன்று என்ற கருத்தை அவர்களால் நிறுவமுடியவில்லை. அது மரபிலிருந்து பிறநாத ஒரு தேடல். இந்து தத்துவம் ஆண் பெண் உருவை

எஸ். வியா. வின்
நாவல்கள்

தி - நாவல்

சடங்கு - நாவல்

வி - சிறுகதை

அவா - சிறுகதை

ஆண்மை - சிறுகதை

அப்பையா - காவியம்

வலை - நாடகம்

முறுவல் - நாடகம்

நனவிடைதோய்தல் - புதிய இலக்கிய வடிவம்

நீலாவணன் - நினைவுக்கட்டுரை

எஸ். பொ. அறிக்கை

? - அங்கதம்

தொகுப்பைப் படிக்கும்போது பல்வேறு புதிய உணர்ச்சிகளைப் பெற முடிகிறது. இந்தத் தொகுப்பிலுள்ள கதைகள் எல்லாவற்றுக்கும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தலைப்புக்கள் திட்டமிட்டு இடப்பட்டவை. கதைகள் எழுதும்போதே இடப்பட்ட திட்டம் என்று தெரிகிறது. ‘வி’ , ‘தேர்’ , ‘அணி’ , ‘வேலி’ , ‘மறு’ . ‘சரா’ , ‘கவை’ , ‘சிதை’ , ‘முள்’ - இப்படி வீரன்றைத்தவிர மற்றெல்லாக்கதைகளுக்கும் இரண்டெழுத்துத் தலைப்புக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதைப் பார்க்கலாம்.

(நூல் - தமிழில் சிறுகதை - வரலாறும் வளர்ச்சியும் ஆகஸ்ட் - 1989)

தமிழகத்தில் திரு. விஜயாஸ்கரன் நடத்திய ‘சரஸ்வதி’ இதழினாடாக 1950 களில் தமிழகத்துக்கு அறிமுகமாகிய எஸ். பொ. - சமத்துக்கே உரித்தான் மரபுத் தேவிலிலும் அத்தேடலின்போது நிலைகொள்ள வேண்டிய பிரதேசங்களினது கருத்துப் பரிமாற்ற, வழக்காறுகளையும் ஒலிவடிவங்களையும் இலக்கியத் தரமாக்கும் முயற்சியில் சடுப்பட்டார்.

இதற்கான நாற்றை, எஸ். பொ., 1940ஆம் ஆண்டளவில் அவரது சகோதர் தமிழ்ப்பையா அவர்கள் வெளியிட்ட ‘ஞானோதயம்’ என்ற கையெழுத்து சஞ்சிகையில் நாட்டியுள்ளார் என்பதும் தெரியவருகின்றது. முதலாவது சிறுகதையை 1948 இல் இலங்கையில் சுதந்திரனில் எழுதியிருக்கிறார்.

இந்தப் படைப்பாளி உணர்வு பூர்வமாகவும் அறிவுபூர்வமாகவும் இயங்கிய இலக்கியவாதியுமாவார். இலக்கியவாதி என்பவன் தன் வல்லபத்தை அன்றேல் பேதமையை பாலிக்கப்பறப்பட்ட புத்திஜீவி என்று காமம் செப்புவதில் எனக்கு ஒப்பில்லை.

இலக்கியவாதியும் சாமான்ய மனிதனே. இந்தச் சாமான்யத்தின் உதைப்புத்தான் அவனது பலம். மானுஷிகம் மகா சாமான்யமானது. அதே சமயம் மகா

ஆதரிக்கிறது, அந்தப் பிணைப்பு சமிக்கப்பட்ட ஒன்றாக எங்கும் கண்டிக்கப்படவில்லை. இந்துக் கடவுள்களே குடியும் குடித்தனமுமாக வாழ்ந்ததாகவும் தேவேந்திரனே அதற்குத் தப்பவில்லை என்றெல்லாம் புராணங்கள் சொல்லும் - கந்தபுராண வாழ்வைக் கடைப்பிடித்த மாந்தர் வாழ்ந்த பூமியில் பாலியல் வக்கிரமனதா் என்று வாதிடுகிறார்.

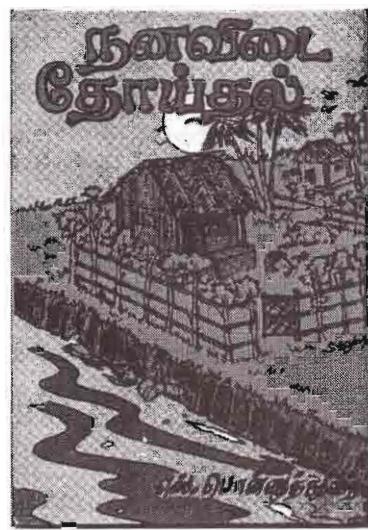
யாழ்ப்பாணச் சமுதாயத்தின் சமூக அடுக்குமைவுக்குள் நெரிப்பது மட்டுமென்றித் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு

எழுத்துநடை கைவந்த வல்லாவர் எஸ். போ.

எஸ். பொன்னுத்துரையை அனுகும்போது புதிய பரம்பரைக்கு மட்டுமே உரிய பல கோணங்களைக் கொண்ட ஒரு பேரவீரியைச் சுந்திக்கிறோம். பல நிறும் காட்டும் பல கோணங்கள். முந்திய பரம்பரையிலிருந்து இவரை ஒத்த ஒருவரைக் காணமுடியாது. புதிய பரம்பரையை முந்திய பரம்பரையிலிருந்து சிருஷ்டி இலக்கிய ரத்யில் வேறுபடுத்துவதற்குப் பெரும்பாலும் இவர் ஒருவரையே எடுத்துக்கொண்டால் போதும்... சிரிக்குப் பின்வந்த பரம்பரையையும் அதன் சாதனைகளையும் நிரந்திரமாக நிலைத்து நிற்கச் செய்யக்கூடிய ஒரு சிலரில் இவ்வு முக்கியமானவர். தன் இலக்கியத் திறமையைப் பொறுத்தவரையில் தன்னை ஒரு மனிதனாகவே நினைத்துக் கொள்ளுகிறார். சமூகத்தில் அவர் ஒரு proletarian ஆக இருப்பினும் இலக்கியத்தில் சிருஷ்டித் திறனில், நான் ஒரு aristocrat என்ற எண்ணம் அவருக்கு. அது ஓரளவு நியாயமானதுங்கூட. தன் எழுத்து நடையைச் சந்தர்ப்பத்துக்கு ஏற்றவிதத்தில், கதைகளுக்கு ஏற்ற முறையில், மாற்றக்கூடியவர். மற்ற எந்த சமூத்து எழுத்தாளனுக்கும் இல்லாத அந்தத் திறமை அவருக்குண்டு.

பொன்னுத்துரை புதிய பரம்பரைக்குரிய ஒரு பெரிய எழுத்தாளர்தான்... ஒரு major எழுத்தாளர். நாடகம், உருவக்கக் கதை, நாவல், கட்டுரை, சிறுகதை போன்ற எவ்வாற் துறைகளிலுமே தன் கைவரியாசயைக் காட்டக்கூடியவர். சாதாரண வாழ்க்கை விசியங்களையும் அவற்றிலுள்ள உணவுமைகளையும் பற்றிய அவருடைய அவதானம் மிகப் பிரமாதமாகது. அப்படிப்படி கதைகளை அவர் எழுதும்போதுதான் உண்மையாக அவர் தன் உண்மைகளைக் கொட்டுகிறார். சாதாரண மக்களின் பேசு வழக்கைக் கையாளவில்லும் அவருக்கு நிகர் அவரே... பொன்னுத்துரை உலக இலக்கியத் தாத்தைத் தொடுவதற்கு ஒடிக் கொண்டிருக்கும் ஓர் எழுத்தாளன்.

மு. தக்ளையசீன்கம்.
ஸ்ரீராம்கு இலக்கிய வளர்ச்சி

ஏற்பட்ட கொடுமைகளும் அநியாயங்களும் இவரது காத்திரமான எழுத்துக்கு காரணமாகியது. தனிமனிதனுக்கும் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவுக்கும் சமுதாயத்துக்கும் இடையே ஏற்படுகின்ற முரண்பாடுதான் ஒரு நாவல் பிறக்கக் களமாகிறது என்றால் இவர் பேனா எடுப்பதெல்லாம் அந்த முரண்பாடுகளின் உந்தலில்தான்.

“யாழ்ப்பாணத்து ஜாதியத்தின் கொடுமையை நேரடியாக அனுபவித்தவன் நான் எனவே யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து யாழ்ப்பாண வாழ்க்கையின் பழக்க வழக்கங்களை உட்கொண்ட யாழ்ப்பாணத்தவனாக இருந்து கொண்டே அதிலிருந்து வேறுபட்டவனாக இருந்து பார்க்கும் போது ஓர் அலாதியான ஒட்டுறவற்ற ஒரு துறவு போன்ற மனோபாவத்துடன் அந்த வாழ்க்கையைப் பார்க்க முடிந்தது. மற்றவர்களுக்கில்லாத பர்வை அது. எனவேதான் மற்றவர்களின் கதைகளில் இல்லாத ஒரு தன்மையை என்னுடைய அனுகுமுறையிலே பார்க்கலாம். அதில் பந்த பாசம் கிடையாது. என்று தனது நிலைப்பாட்டை இதயக்கணத்தோடு கூறும் அவரது உணர்வுகளின் வெளிப்பாட்டை நன்விடை தோய்தல் இல் காணமுடிகிறது.

யாழ்ப்பாண மண்ணின் அன்றைய வாழ்வையும் வாழ்ந்த மாந்தரையும், கோவில், குளங்கள் தெருக்கள் உணவு வகைகள் சடங்கு சம்பிரதாயங்கள் என்பவற்றைப் படமாகத் தீட்டிய எஸ். போ. அவர்களின் கை சமூத்தவர் இனவாத ஒடுக்குமுறையால் உலகெங்கும் பிடுஞ்சி எறியப்பட்டு புதிய மண்ணிலே காத்திரமாக வேறுந்ற முன்னமீ தமது அடையாளங்களை மறக்க முயலும் பிரயத்தனத்தினை உண்ணித்தபோது எவ்களிற் பலபோ வெள்ளைக்கார நாடுகளிற் குடியேறி வாழ்றும் அதனால் அந்த எழிய டமிழர்கள் இப்ப நமிமை மறந்து மண்ணை மறந்து தங்கள் வேர்களை சுய கெளரவங்களையும் இழந்து, எக்காலத்திலும் வெள்ளையராக முடியாத புதிய பறங்கிக் கூட்டம் ஒன்றை உருவாக்கும் கிலைகேட்டில் இறங்கிமிருக்கினம்

என்று கூறும் ஒரு வலியாதிபர் இந்த நாட்டில் இருந்து இலங்கைக்குத் திரும்புகிறார். விமான நிலையத்தில் நடக்கும் சம்பாஷனையாக விரியும் வெளிநாட்டிற் தமிழர்களுடைய அவலம் குழந்த வாழ்க்கைக்கு வேறு ஒரு கதை இருக்கமுடியாது என்றே கூறமுடியும். பத்திரிகையாளர் 'விவேக்' கூறியது போல புலம் பெயாந்தவர்கள் அந்த தந்த மண்ணின் பிடிங்கி நடப்பட அவலங்களைச் சித்தரிப்பதோடு அந்த மண்நமக்கு நிரந்தரமற்றது, நமது அடையாளத்தை நிலைநாட்டநமக்கென்றொரு பூமி பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துங்கள் என்ற வேண்டுதலுக்கு எஸ். பொ. ideu கதை மூலம் தன்னை இனங்காட்டியுள்ளார்.

இதர முயற்சிகள்.

எஸ். பொ. புனைக்கதைத்துறையில் மட்டுமன்றி நாடகம், நினைவுக்கட்டுரை, அங்கதம் என்ற பெயரில் நையாண்டி எழுத்து முதலானவற்றிலும் ஈடுபட்டவர்.

நடிப்பின் மூலம் 'நாடக' பிரவேசமும் செய்தவர். அந்தக் காலத்தில் நாடகங்களில் வில்லன் வேடமும் போட்டவர். கதை, வசனம் எழுதி இயக்கி மேடையேற்றியுமிருக்கிறார்.

1953 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் நடைபெற்ற சமாதான மகாநாட்டில் எஸ். பொ. எழுதி நெறிப்படுத்தி நடித்த 'சாவு' என்ற நாடகம் எம். ஜி. ஆர் தலைமையில் மேடையேறிய தகவலையும், முன்னாள் மட்டக்களப்பு எம். பி. செ. இராசதுரை அந்நாடகளில் தயாரித்து மேடையேற்றிய சங்கிலியன் நாடகத்திற்கு சவாலாக முதல்முழக்கம் என்ற நாடகத்தை எஸ். பொ. 1957 இல் மட்டக்களப்பில் மேடையேற்றிய செய்தியையும் அறிகின்றோம். இந்த முதல்முழக்கத்தில் கவிஞர் காசி ஆனந்தனும் நடித்துள்ளார்.

எஸ். பொ. வின் முப்பது ஆண்டுகால இலக்கிய பணியை முன்னிட்டு அவரது முறைவல் என்ற நாடகம் 1974இலும் 1975இலும் கொழும்பில் மேடையேற்றப்பட்டது.

எஸ். பொ. அவஸ்திரேவியாவுக்கு புலம்பெயர்ந்த பின்பு அவரது 'வலை' என்ற நாடகம் இங்குள்ள (மெல்பன்) கணவர்களின் ஆதரவுடன் மட்டுநகர் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜாவின் இயக்கத்தில் மேடையேறியது. நூலுவருவில் வெளியாகியுள்ள முறைவல் நாடகப் பிரதிக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ள தமிழ்நாடு தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக நாடகத்துறை தலைவர் செ. இராமானுஜம் ஓரிடத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

'நாடகமொன்றின் வடிவாக்கத்தை நிர்ணயிப்பது அந்நாடகம் எடுத்துக்கொண்ட விசாரணைப் பொருள்களும் அவ்விசாரணைப் பொருள்களுக்கான நாடக உள் நிகழ்வுகளுமேயாகும். முறைவல் நாடகத்தில்

விசாரணைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டவை சமத்துவம் பற்றிய நிலைம் கடலைச் சமத்துவம் கலவிச் சமத்துவம் சமுதாயச் சமத்துவம் ஆகிய மூன்று முரண்பாடுகளை அவற்றின் பகைப்புலத்தில் காண்பதாகும். அத்துடன் தர்மம் என்ற நியாயத்தில் எழுகிற அதர்ம நெறிகளை ஆய்வுக்கும். இவை வாதத்திற்குரியவைகள். நாடகத்தில் விவாதங்கள் தவிர்க்க முடியாது என்ற நிலையில் அமையும் நிகழ்வுகளின் வெளிப்பாடாக அமைதல் வேண்டும். முறைவின் மைய விசாரணையே விவாதங்களாகித் தவிர்க்க முடியாதவைகளாகின்றன.

(நூல் - முறைவல் நவம்பர் 1994)

பரிசில்கள்

பட்டங்களோ, விருதுகளோ பரிசில்களோ ஒரு படைப்பாளியின் உண்மையான தரத்தை தீர்மானிப்பதில்லை. ஒரு காலத்தில் எஸ் பொ வின் படைப்புகளுக்கு இலங்கையில் சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கொடுக்கப்படவில்லை என்று குறையாகவும் பேசப்பட்டது.

'சடங்கு' நாவலுக்காவது கொடுத்திருக்கலாம் எனவும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் இதுகாலவரையும் எஸ் பொ. வுக்கு சாகித்திய மண்டலப்பரிசு கொடுக்கப்படவில்லை.

சுதந்திரனில் தொடர்க்கதையாக வெளியான சடங்கு பின்னர் நூலாக வெளியானபோது அதன் விற்பனை உரிமையை வீரகேசரி நிறுவனம் பெற்றுக்கொண்டது.

பின்னாளில் இதே சடங்கு சென்னை ராணிமுத்து பிரகரமாக சுமர் ஒன்றரை இலட்சம் பிரதிகள் அச்சிடப்பட்டு விற்பனையாகியது. தமிழ்நாடு, கோவை வில்லி தேவசிகாமணி அறக்கட்டளையின் சார்பாக அவர் என்னும் கதைத்தொகுதிக்கும் இலங்கையில் இயங்கும் மாற்றுக்கலாசாரரமையம் (விபவி)என்ற அமைப்பின் சார்பாக ஆண்மை தொகுதிக்கும் பரிசில்கள் கிடைத்துள்ளன.

எஸ். பொ. வின் புனைபெயர்கள்

சிறுகதை மன்னன், சமத்து ஜெயகாந்தன், நடைச்சிற்றி என்றெல்லாம் பாராட்டப்பட்ட எஸ். பொ. புரட்சிப்பித்தன், பழைமதாசன், அபிமன்யு, அம்யுக்தன், கொண்டோடி சுப்பர், கொப்பன் கணபதி, மார்சன், ராஜ்மித்ரத, ராஜபுத்திரா எனப் பல புனைபெயர்களாலும் எழுதியுள்ளார்.

இது எஸ். பொ. வின் உரைநடைதான் என்பதை அவரது படைப்பில் அவரது பெயரைப்பார்க்காமலேயே சொல்லத்தக்க ஆளுமையுள்ள எழுத்தாளன். இது எஸ்.பொவுக்கு கிட்டியுள்ள தனிச்சிற்பு.

வார்ஷிக் துறை அடையாளம் நீண்ட உலக்காலாளியார்

பல்கலை அரங்கம் உடன் இணைந்து ஆக்கப்புவமாக தமது கூத்துகளை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி 'இலங்கைக் கலைஞர்' என்ற முத்திரை பதித்தவர்.

அரங்கில் தமிழ் அடையாளத்தை தேடும் நோக்கத்துடன் நீண்டகாலமாக இந்த கலைத்துறையில் ஈடுபாடுகாண்டவர். தற்போது அவர் புலம்பெயர்ந்து வாழும் அவஸ்திரேவியாவில் 'Skin is Deep' என்ற தனிநபர் நாடகத்தை விக்ரோறிய பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகத்துறை பேராசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்கள் முன்னிலையில் 'சோதனை' முயற்சியாக அரங்கேற்றியவர். எமது 'நம்மவர்' மலருக்கான நேர்காணலில் அண்ணாவியாரின் அகவய - புறவய சிந்தனைகளை பார்க்கலாம்.

கேள்வி: நாடகத்துறையில் தாங்கள் ஈடுபாடுவதற்கு அடிப்படைக் காரணியாக இருந்த பின்னனீ என்ன?

பதில்: வடமராட்சியில் நெல்லியடி முருகன் கோயில் முன்றலில் 'சண்முகாண்த சபா' சித்திரைப் புத்தாண்டு தினத்தில் கலை நிகழ்ச்சிகள் நடத்துவது வழக்கம். நாடகக் கொட்டகை போடுவதில் இருந்து மேடைப் பொருட்கள் சமப்பதை வரை சகல பின்னனை வேலைகளில் நானும் ஒருவன். ஆரம்பகால மேடைத் தொடர்பு அவ்வளவே. பின்பு நாடகப் பிரதிகளுக்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட போது, தனியாகவும் கூட்டாகவும் எழுதியிருக்கிறேன். ஆனால், அரசியல் ஈடுபாடு ஏற்பட்ட பின்பு, அரசியலை பிரக்கார பூர்வமாக கலைவடிவத்தில் மக்களிடம் சமாப்பிக்க இந்த நாடகத் துறையை நான் பயன்படுத்திக் கொள்ள விரும்பினேன்.

கேள்வி - யாழ்ப்பாணத்தில் மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்த கந்தன் கருணை யின் தோற்றும் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

பதில் : 1970ம் ஆண்டு, நெல்லியடி

உருவக்க் கலைகளின் மூலம் புதியசெய்தியை தேடலை தரமுடியும் என ஆக்க இலக்கியகாரர்கள் ஒருபுறத்தில் படைப்புகளை வழங்கும் அதேவேளையில் - கூத்து வடிவில் மக்களின் சமகால அரசியல் - பொருளாதார பிரச்சினைகளை சித்திரிக்க முடியும் என நிருபித்து, வெற்றியும் கண்டவர் 'அண்ணாவியார்' இனைய பத்மநாதன், 'ஏகலைவன்', 'தீனிப்போர்' என்பன அவரது நிருபணத்திற்கு முன்னுதாரணங்கள்.

இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டிலும் கலாசிகர்களினதும் விமர்சகர்களினதும் கவனத்தை பெரிதும் ஈர்த்தவர். சென்னை

சந்தியு முந்தூரிதி

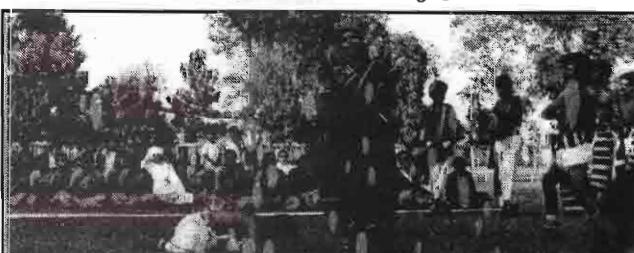
'சண்முகாண்த சபா' வருடப்பிறப்பு விழாவுக்கு நாடகம் போட பிரதிகளைத் தேடிக் கொண்டிருந்த போது, எழுத்தாளர் என். கே. ராகுநாதனின் 'கந்தன் கருணை' வசன நடையில் அமைந்த அங்கத் நாடகக் கையெழுத்துப் பிரதி ஒன்று தரப்பட்டது. அரசியல் இயக்கத் தோழர்கள் இத்தனை மேடையேற்றப் பெரிதும் விரும்பினார்கள். காந்தவராயன் கந்தனத்துப் பார்த்து ரசித்து பெற்ற அனுபவத்தின் விளைவாக நவீன கதை ஒன்றை காந்தாக்கக் காந்திரூப்தோம்.

'கந்தனகருணை' கிடைத்தது. எழுத்தாளரும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க மாட்டன் என்று கூறப்பட்டது. 'கந்தன் கருணை' காந்தவராயன் பாணிக் கூத்தாகியது. கூத்தும் பிரதி, பாடல், யழக்கம் எல்லாமே கூட்டு முயற்சிதான். முதல் மேடையேற்றத்தின் பின்பே கணபதிப்பின்னாள் அண்ணாவியார் அறிமுகமானார். மெட்டுக்கருக்கு மெருகூட்டினார். பின்புதான்

ரகுநாதனும் நேரடி அறிமுகமானார்.

ரகுநாதனின் 'கந்தன் கருணை' அப்படியே அச்சொட்டாகக் கூத்துவடிவம் பெற்றுவிடவில்லை. சாதிக் கொடுமைகள் பற்றிய பல விளக்கங்களும், மாழவின் சிந்தனைகளும் சேர்க்கப்பட்டன. பாத்திரங்களின் பரிமாணங்களும் வளர்த்தெடுக்கப் பட்டன. குறிப்பாக முடிவில் போராட்டத் தன்மையும், மக்களின் சச்சியும் வலியுறுத்தப்பட்டன. "எறுமயில் ஏறிவிளையாடு முகம் ஒண்டே...." எனத் திருப்புகழ் பாடி கூத்தை முடிக்கும்படி ஆலோசனைகளும் கூறப்பட்டன. என்ன இது, எனக் கொஞ்சம் தடுமாறிவிட்டோம். ஆனால், இயக்கத் தலைவர்கள் எமக்குப் பக்க பலமாக நின்றார்கள். கூத்தை எம்போக்கிலேயே நடத்தி முடிக்க விட்டுவிட்டார்கள். 'சண்முகானந்த சபா' 'அம்பலத்தாடிகள்' எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. 'கந்தன் கருணை' 'அம்பலத்தாடிகள்' மேடையில் அரங்கேறியது. இதுவே 'அம்பலத்தாடிகளின் கந்தன் கருணையின் தோற்றும் தொடர்ந்து பல கிராமங்கள் தோறும் மேடை ஏற்றியது தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம், 'அம்பலத்தாடிகளின் கந்தன் கருணை' கூத்துக்கு நண்பர் ரகுநாதனின் 'கந்தன் கருணை' நாடகமே மூலம். ஆனால், அவருடைய நாடகப் பிரதியை அம்பலத்தாடிகள் மேடை ஏற்றவில்லை. கருத்துகளுக்கும் வடிவங்களுக்கும் உரிமை கோருபவர்கள் எல்லைகளைத் தாண்டும் போதுதான் 'உரிமைக் கோட்பாடுகள்' பற்றி மூழ்மாகச் சிந்தக்க வேண்டியுள்ளது. சர்ச்சையை வால்மீகியில் ஆரம்பிப்போமா அல்லது கம்பரில் ஆரம்பிப்போமா, அல்லது சேக்ஸ்பியரின் 'ஹம்லெட்டில்' ஆரம்பிப்போமா....?

சரி, கந்தன் கருணைக்கே வருவோம். அதில் பெற்ற நேரடி அனுபவங்களை முழுமையாகத் தொகுத்துக் கூறத்தக்க ஒரு சிலரில் நானும் ஒருவன் - இன்றுவரை மொனமாக இருக்க, கந்தன் கருணை கூத்துடன் நேரடியாக முன்பின் தொடர்பு இல்லாத "கேள்விச் செவியர்கள்" சாட்சியம் கூற வரும் பொழுது, இனிமேலும் பேசாதிருப்பது சரியல்ல. ஆனால் அதைப்பற்றி முழுவதும் சொல்வதானால் அது ஒரு வரலாறு. பின்பு ஒருநாள் அவ் வரலாறும் தொகுக்கப்பட்டதான் வேண்டும். இது வெறுமனே ஒரு நாடகத்தின் வரலாறு அல்ல. ஒரு இயக்கத்தின்

தீணிப்போர்

வரலாறும் கலந்திருக்கிறது.

நன்பர் தாசீசியஸ் கந்தன் கருணையை ஆட்டக் கூத்தாக அமைத்து நடிகள் ஒன்றியத்துக்காகக் கொழுப்பில் மேடை ஏற்றினார். பின்பு நாடக அரங்கக் கல்லூரிக்காகத் தயாரித்து மேடை ஏற்றும்போது தலையிட்ட சில உரிமைப் பிரச்சினைகளில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ள. இதைய பத்மநாதனின் கந்தன் கருணை என்று 'நோட்டெலில் போட்டுவிட்டார். அத் தவறு உடனும் திருத்தப்பட்டுவிட்டது. அம்பலத்தாடிகளின் கந்தன் கருணை இயக்கத்துடன் சம்பந்தப்படுத்திப் பார்ப்பதுதான் சரியான பார்வை. தனிப்பட்ட ஆசாபாசங்களுக்கு இடம்கொடாமல் அதை ஒரு கூட்டுமுயற்சியாகக் காண வேண்டும். கூட்டுமுயற்சிக்கு அம்பலத்தாடிகளின் கந்தன் கருணை ஒரு முன் உதாரணம். அம்பலத்தாடிகளின் கந்தன்கருணை 1973ல் பிரசுரமானது.

கேள்வி - தங்களுடைய பிரசித்தி பெற்ற படைப்பான 'ஏகலைவன்' இலங்கை, தமிழ் நாட்டிலெல்லாம் ரசிகர்களினதும் விமர்சகர்களின் நம் கவனத்தைப் பெற்றது. இலங்கை ரூபவரசினியில் அது

சென்னை பல்கலை நாடகக் குழுவின் தீணிப்போர் தொலைக்காட்சியில் காண்பிக்கப்படும் அதே ஞாயிறு 5. 30 மணிக்கு எதிராஜ் பெண்கள் கல்லூரி கூடைப்பந்து திடலில் இதுவரை சென்னையில் நவீன நாடக ரசிகர்கள் இந்த அளவில் கூடவில்லால் என்ற அளவில் இருந்த போது நடந்தது. இயக்கிய இயக்குனர் - சமுத்து இதைய பத்மநாதன். முன்னைய நாடகம் என்று நந்தியின் - கண்களுக்கு அப்பால் சிறுகதை நாடகமாக்கப்பட்டு, காங்கிரஸ் ரவுடிகளால் டெல்லி நடு ரோட்டில் கொல்லப்பட்ட விதி நாடகக் கலைஞரான சப்தா ஜஸ்மி நினைவு நாளில் மரினா கடற்கரையில் நடந்த போதே இவரின் அருமையை சென்னை வாசிகள் உணர்ந்திருந்தார்கள்.

பொதுவாக தமிழ் நவீன நாடகம் என்பது மக்களுக்குப் புரியாத மொழி நடையிலும், உடலை முறுக்கி, முறுக்கி நடிப்பதும் நாடகமாகவும் பாடலே இல்லாமலும் இருந்ததையும் காணலாம். ஆனால் இவரின் வரவிற்குப் பின்னரே தமிழ் நாடகங்கள் உலாவுத் துவங்கின.

தீணிப்போர் நாடகம் முழுமையும் கூத்து பாடல்களாலும், அடவுகளாலும், குரசம்கார நேரத்தில் நடத்தப்படும் சென்னைக்காட்சிகளும் இணைந்து சிறப்பாக இருந்தது. முகங்களுக்கான மேக்கப் பூவியர் மருது செய்திருந்தார். ஒளியும் ஒளியும் கச்சிதமாக இருந்தது. கூத்துக்கார நாடக அண்ணாவியார் போல வெற்றுடம்புடன் வேட்டியும், துண்டுடனும், கையில் சால்ரா தட்டுடன். குத்தாரிகளுடன் இணைந்து பாடியது இன்னும் காதுகளில் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கிறது.

சேமுநாடன்

(கன்டா - நாள்காவது பரிமாணம், மார்ச் 1992)

ஓளிப்ரப்பெட்ட பொழுது புலி - சிங்கம் முதலான மிருகங்களின் பெயர்கள் வசனத்தில் வரும் இடங்களில் தணிக்கை செய்யப்பட்டதாக அறிகிறோம். 'ஏகலைவன்' - புதிய அரசியல் கருத்தை முன் வைத்தது. இது பற்றி ...?

பதில் : கொழும்பில் தொழில் இலாகாவில் பணியாற்றிய எனது நண்பர் மு. செல்லத்துரை அவர்களை இங்கு நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறேன். அவர்தான் இந்த நாடக முயற்சிக்குத் தூண்டுகோல். அவர் சிறந்த நாடகக் கலைஞர். ஓப்பனையாளர். கல்வி மறுக்கப்பட்ட அடிநிலை மக்களைப்பற்றிய பார்வையில் ஏகலைவன் நாடகத்தைப் படைக்கும்படி என்னிடம் கேட்டார். ஏகலைவன் சம்பந்தமாக வேறு சில நாடகக் கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் கேகரித்துத் தந்து என்னை ஊக்கப்படுத்தினார். பள்ளிக்கூடப் புத்தகம் ஒன்றிலும் ஏகலைவன் 'குருபக்தி' கதை உள்ளது. இதைப் படித்த வேறு சிலரிடமும் கல்வி சம்பந்தப்பட்ட கருத்து இருந்தது. தீண்டாமை ஓழிப்பு ஒங்கியிருந்த காலத்தில் இக்கருத்து தோன்றுவது நியாயமானதுதான். ஆனால், போர்ப் பயிற்சி சம்பந்தப்பட்ட கருத்தே எனக்குப் பிடித்தமாக இருந்தது. இது பற்றி நடந்த

ஒரு உரையாடல் இன்னும் என் நினைவில் நிற்கிறது ஆனால் வர்க்கம் ஆளப்படும் வர்க்கத்திடம் போர்ப் பயிற்சியோ போர் ஆயுதங்களோ இருப்பதை விரும்புவதில்லை.

நன்பர் ரகுநாதன் தமது 'போர்வை' என்ற சிறுகதையில் இதனை மிகவும் துல்லியமாக கூறியுள்ளார். அவரின் சிறுகதை என் நாடகப் படைப்புக்கு உதவியது. அக்கருத்து நாடகத்தில் ஒரு கூறுதான். நாடகம் அத்துடன் நின்றுவிடவில்லை. அது பல அரசியல் பரிமாணங்களைப் பெற்றுள்ளது. பிரபுக்களுக்கும் விவசாயி பாட்டாளிகளுக்கும் இடையே முரண்பாடு தோன்றலாம். ஆனால், வேடர்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் இடையே என்ன முரண்பாடு? இது ஒரு விமர்சனம். வேடர்களுக்கு வேட்டை தொழில், ஜீவாதாரம். ஆனால், அரசர்களுக்கோ வேட்டை ஒரு பொழுது போக்கு. அங்கேதான் முரண்பாடு. அங்கேதான் நாடகத்தின் கருவே ஆரம்பிக்கிறது. ஆனால் வர்க்கத்திற்கும் ஆளப்படும் வர்க்கத்திற்கும் உள்ள முரண்பாடு மட்டுமல்ல; ஆனால் வர்க்கத்துக்குள் உள்ள முரண்பாட்டையும் துரியோதனன் மூலம் நாடகம் பேசுகிறது. துரோணருக்கு ஏற்பட்ட மனக்குழப்பம் - முன்பு அவர் ஒரு பரம ஏழை.

ஒரு பயணத்தின் கதை

சென்னையில் ஒருபுறத்திலே இம்மியும் தன் தொடக்கநிலை மாறாமல் சபா நாடகங்கள், துணுக்குத் தோரணை நாடகங்கள் என்பன மக்களை பரவசப் படுத்திக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றைவிட சினிமாப்பாணி நாடகங்கள், புரட்சி நாடகங்கள் என அரங்கேறியபடி இருக்கின்றன. இவற்றுக்கெல்லாம் தப்பித்துக் கொள்ளும் ஒருவர் தொலைக்காட்சியின் அபந்தமும், அறுவைகளும் நிறைந்த நாடகங்களிடம் சிக்கிக் கொண்டு விழிக்கத்தான் வேண்டும். எப்போதாவது அழிவுமாக தமிழ் நாடகமேடையில் நிறைவானதும் பிரமிக்கத் தக்கதுமான முயற்சி ஒன்று நடைபெற்றுக் கொண்டுதானிருக்கிறது. இந்த சம்பவம் காரிருளில் ஒரு மின்னலடித்து மறைவது போலவே ஆகிப்போய்விடுகிறது.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின், பல்கலை அரங்கம் சென்ற மாதக் கடைசியில் லவித் கலா அகாடமியில், பெர்டீரல்ட் பிரெக்டின் ஒரு பயணத்தின் கதை என்ற நவீன நாடகத்தை அரங்கேற்றியது. வழையொன் மேடை, திரைகள், வர்ஜெஜால் ஒலி ஒளி அனையும் முறை என்ற குருக்கீடுகள் எதுவுமற்று, வட்டக்களி ஒன்றினுள்ளேயே நடிக்கங்கள் நடிக்க. பார்வையாளர்கள் வட்ட வடிவமாய் டட்கார்ந்து மௌனமாய் பாத்திருக்க தமிழ் நாடகமேடை பற்றி மிகுந்த நம்பிக்கையும் மகிழ்ச்சியும் உண்டாயிற்று.

பிரெக்டின் வகுவான், நிறுவனங்களுக்கு எதிராக உரத்துக் குரல் கொடுக்கின்ற நாடகத்தின் தமிழ்ச்சுவடி, மூலத்தின் உணர்வை அப்படியே திருப்பியளித்தது என்றே சொல்ல வேண்டும். பழகுமொழியின் அழுத்தமும் விரியமும் நாடகச் சுவடிக்கு தனிக் கம்பிரமளித்தன. இதன் அண்ணாவியார் இளையபத்மநாதன். நவீன நாடகம் பற்றிய இளையபத்மநாதனின் உண்மான பரிச்சயம் நாடகத்தின் ஒவ்வொரு அசைவிலும் வெளியாயிற்று. நடிக நடிகையரின் அசைவுகள், எத்திசைவு வெளிப்பாடுகள். ஒருமிக்க இயல்பான லயமிக்க பாடல் அமைவுகள் என்பன அவற்றின் அளவிலே நிறைவு பெற்றிருந்தன. அண்ணாவியாரும், நாடகக்கழுவினரும் நிறைய உழைக்கின்றனர். என்பதை கொஞ்சமும் பிசிறிற்ற நாடக நகர்வு நமக்கு உணர்ந்திற்று. பார்வையாளர்களின் பிரமிப்பும் உற்சாகமும் நீண்ட நெடுங்கலை எதிர்பார்ப்பு ஒன்றுக்கு கிடைத்த அந்தமுள்ள பதிலெனவே உணர்ந்திடமுடிந்தது. யாரை இந்த நாடகம் எட்ட வேண்டுமோ, அவர்களும் இந்த நாடகத்தை முடியும் வரை உட்கார்ந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தது இந்த நாடகத் தயாரிப்பாளர்களுக்கு கிடைத்த இன்னொரு மதிப்புவாய்ந்த அங்கீகாரமாகும். அந்தப் பார்வையாளர்கள் வேறுயாருமல்ல, குடிசைவாழ் மக்களே.

அந்தம் புரியாமல், குருடும் குருடும் குருட்டாட்டம் ஆடுகிற நவீன மேடை நாடகங்களிடையே சமூகப் பிரக்களுயும், பொறுப்புணர்வுமிக்க பல்கலை அரங்கின் ஒரு பயணத்தின் கதை தீப்பொறி பெறு நெருப்பை உண்டாக்கும் ஆற்றல் கொண்டது. பல்கலை அரங்கிடமிருந்த நாம் இதனை மிகுந்த நம்பிக்கையோடு எதிர் நோக்குகிறோம்.

பீப்பொழுது அரசுகுரு - இப்பாத்திரப் படைப்பு விந்தியாவில் பிராமணிய எதிர்பாளர் மத்தியில் சில சர்ச்சைகளை ஏற்படுத்தியது. ஏகலைவனின் நன்பர்கள். முக்கியமாகத் தந்தை. யாவுமே அரசியல் விலைப்பாடுகள்தான். பாரதத்தில் அர்ஜூனனுக்கு குருபக்தி புகட்டலே 'ஏகலைவன்' கதை வருகிறது. ஆனால். அதனை கூத்துவடிவில் மக்களிடம் கொண்டு சென்றபொழுது அரசியல் முன்னெடுக்கப்பட்டது. வர்க்கப் போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது.

இந்த ஏகலைவன் கூத்துக்காக முழுப் பாரதக் கதையையும் படித்தேன். வில்லிபுத்தூர் பாரதமும் படித்தேன். ஆய்வுகள் மேற்கொண்டேன். விமர்சனங்களைச் சந்தித்தேன். உதாரணத்துக்கு 'காண்மைபத்தை' இந்த நாடகத்தில் நீங்கள் காணமுடியாது. அர்ஜூனன் வைத்திருந்தது வெறும் வில்லுத்தான். காரணம். இந்தக் கதை நடந்த கால எல்லையில் அர்ஜூனன் காண்மைபத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. துரோணர். துருபதன் உறவும் பிரிவும் - செஞ்சோற்றுக் கடன் மட்டுமல்ல. வெஞ்சினமும் துரோணர் எடுத்த முடிவுக்குக் காரணம் என்கிறது நாடகம். சாதி ஒன்று எனக் கூறும் வில்லிபுத்தூர் பாடல் ஒன்று துரியோதனன் வாயிலாக... இன்னும் பல சிறுசிறு கவனிப்புகள். சொல்லில் விரியும். மொத்தமாக பாட்டுகள். மெட்டுகள். ஆட்டங்கள். வேடப் பொருட்கள். மேடைப் பொருட்கள் - ஏகலைவன் எழுத்துக்கும் கூத்துக்கும் சொந்தக்காரன் நான் என்றபோதும். முதல். அரங்கேற்றம் அம்பலத்தாடிகளின் முயற்சி.

முதற் தயாரிப்பு: 1978

சித்திரை வருடப்பிறப்பு விழாவில் அரங்கேற்றம். இரண்டாவது தயாரிப்பு - 1982

நெல்லியடி மத்திய மகா வித்தியாலய மாணவிகளுடன் - பல அரங்கேற்றங்கள் போட்டிகள். பரிசுகள்.

மூன்றாவது தயாரிப்பு - 1993

சென்னை பல்கலை அரங்கத்துடன் பல அரங்கேற்றங்கள்.

அச்சாக்க எடுத்த முயற்சி நாடுவிட்டு நாடு ஓடியதால் நெல்லியடியில் எனது கலாய் அச்சகத்துக்குள்ளேயே முடங்கிவிட்டது. விரைவில் 'ஏகலைவன்' கூத்து நூல் வெளிவரும்.

கேள்வி : ஒரு கதை கூத்து வடிவமாகும் போது கடின உறைப்பை அது வேண்டிநிற்கும் என்பதை புரிந்து கொள்கிறோம். இயல்பாகவே நீங்கள் முறைப்படி கூத்துப் பயின்ற அஹபவும் பெற்றிருக்கார்களா? எவ்வாறு கூத்தைப் படைக்கிறீர்கள்?

பதில் : காத்தவராயன் கூத்தை. கணபதிப்பிள்ளை அண்ணாவியாரிடம் முறையாகப் பாடக் கற்றுக்கொண்டேன். எனது அரங்க உறவுகள் முத்து. நாசி. நா. சுந்தா. மெளனகுரு. அரசு. பத்மா -

ஏகலைவன்

முதற் தயாரிப்பு

அம்பலத்தாடிகளின் 'ஏகலைவன்' வருடந்தோறும் புத்தாண்டு சிறத்தில் சிறந்த நாடகங்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றும் நெல்லியடி அம்பலத்தாடிகள் இவ்வருடம் 'ஏகலைவன்' என்ற இசை நாடகத்தை மேடையேற்றினர்.

இந்த நாடகத்தின் பிரதியாகக் கர்த்தாவும். இயக்குனருமான திரு. இளைய. பத்மநாதன் உண்மையான பார்ட்டிற் குரியவர். இலங்கைத் தமிழ் நாடக வளர்ச்சி வரலாற்றிற்குக் கந்தன் கருணை என்ற இசை நாடகத்தைத் தயாரித்துப் புகழ்பெற்ற அம்பலத்தாடிகள் நிச்சயமாக 'ஏகலைவன்' மூலமும் நிற்கா இடத்தைப் பெறுவார்கள்.

- நெல்லை க. பேரன்(ஸழநாடு 30.04.78).

இரண்டாவது தயாரிப்பு

கலைவன்மை கருத்தாண்மை 'ஏகலைவன்' கலைவன்மையும் கருத்தாண்மையும். நளினபாணியும் கவர்ச்சியும் கூடியதாக இன்றைய மேடை உத்திரவுக்கு ஏற்ப அமைந்திருந்தது. தமிழ் நாடக நாட்டுக் கூத்து மரபு. ஏகலைவன். கூத்தினால் புதுத்திருப்பம் பெறுகிறது என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

'ஏகலைவன்' சிறந்த ஒரு படைப்பு. பேராசிரியர் சர்ச்சந்திரா அவர்களின் மனமே. ஹென்றி ஜயசேனாவின் யூனினுவட்டே கதாவு ஆகிய நாடக வடிவங்களோடு. 'ஏகலைவன்' என்ற புதுமொடிக் கூத்தை. நாம் தைரியமாக. நமது கலைப் படைப்பாக அனைவருக்கும் முன்வைக்கலாம். அந்தச் சிங்கள நாடக வடிவங்களிலே இல்லாத கருத்தாண்மையினால் 'ஏகலைவன்' முன்னுக்கு நிற்கும் என்பதில் ஜயமில்லை.

- கமலினி செல்வராசன் (தினகரன் 6.12.1982)

ஏகலைவன் மூன்றாவது தயாரிப்பு

இளைய பத்மநாதன் ஆல்திரேவியா போகுமுன் அவரை நன்றாகப் பயன்படுத்தி பல்கலை அரங்கம் ஏகலைவனைத் தயாரித்திருக்கிறது. தமிழ் நாடக உலகில் இன்னுமொரு ஆரோக்கியமான வரவு.

- கோமல் கவாமிநாதன் (சுபமங்களா. டிசம்பர் 1983)

இவர்களின் தொடர்பு அரங்கு பற்றிய என் சிந்தனையை வளர்த்தது. ராமானுஜம் சார் நடத்திய நாடகப் பட்டறைகளில் பங்குபற்றிய அனுபவமும் உண்டு. ஏனையவை கண்டதும் கேட்டதும்தான். என் படைப்புகள் மாவற்றிற்கும் அடிநாடம் கூத்து. நவீன அரங்கச் சிந்தனைகளும் விரவி இருக்கும். 'ஏகலைவன்' கூத்தில் வேர்களுக்கு காத்தவராயன் கூத்தில் இருந்து சில மெட்டுக்களையும். அரசர்களுக்கு மன்னார்க் கூத்து மற்றும் தென்மோடி கூத்து முறைகளையும் கொடுத்து

அமைத்தேன். 'ஒரு பயணத்தின் கதை' நாடகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட மெட்டுக்கள் யாவுமே வசந்தன் கூத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டனவ். 'தீவிப்போர்' கூத்துக்கு வட ஆர்க்காடு தெருக்கூத்து மெட்டுக்களில் இருந்தும், தஞ்சாவூர் நாததேவன்குடி பிரகலாதன் கூத்திலிருந்தும் பாடல் மெட்டுக்களைப் பயன்படுத்தினேன். 'பாரதியாரின் பாஞ்சாலி சுபதம்' கூத்தாகியபோது உதவியது மட்டக்களப்பு வட மோடியும் யாழிப்பானம் தென்மோடியும். பாடல் மெட்டுக்கள் மட்டுமல்ல. ஆடல்கள், அரங்க உத்திகள் யாவுமே கூத்துக்களில் இருந்து பெற்றுக்கொண்டவைதான். வேறுபட்ட களரிகளையும் கூத்தில் காணலாம். 'ஏகவைன்' முப்பக்கக் களரியிலும், 'தீவிப்போர்', வீதிக்களரியிலும், 'ஒரு பயணத்தின் கதை', வட்டக்களரியிலும், அரங்கேறின்.

அதுமட்டுமல்ல, சிலப்பதிகாரம் கூறும் 'ஒரு முக எழினி', 'பொரு முக எழினி', 'கரந்துவரல் எழினி' ஆகிய மூவகை எழினிகளும் சென்னை பல்கலை அரங்கத்துடன் தயாரித்த ஏகலைவன் கூத்தில் பொருத்தமான இடங்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. எழினிகளைப் படச்சட்ட மேடைக்குள் வைத்துப் பார்ப்பவர்கள் தவறாகப் புரிந்து கொண்டுள்ளார்கள் என்பதே என் கருத்து. எழினியை கட்டமைப்புச் சார்ந்ததாக மட்டும் பார்க்காமல் அரங்க மொழியாகக் காண வேண்டும். தமிழ் இலக்கியங்களில் இவற்றின் பயன்பாடு பற்றிச் செய்திகள் உள்ளன. எழினிகள் பற்றி வேறு சந்தர்ப்பத்தில் விரிவாகப் பேசலாம்.

கூத்தில் இருந்தும், பழந்தமிழ் கூத்து இலக்கிய இலக்கணங்களில் இருந்தும் மட்டுமல்ல சமயச் சடங்குகளில் இருந்தும் கூத்துக்கான கூறுகளைப் பெற்றுக் கொண்டேன். முருகையன் கோயிலில் 'குரன் ஆட்டிய' அனுபவம் 'தீவிப்போர்' கூத்தில் இருதிச் சண்டைக் காட்சியாக அமைகிறது. இன்னும் பல ஒவ்வொரு கூத்தாகப் பார்க்க வேண்டும்.

ஒரு பயணத்தின் கதை

கேள்வி : இங்கள் நாடகக் கொள்கை பற்றி....

பதில் : உள்ளடக்கத்தைப் பொறுத்தவரை எனக்குத் திட்டவட்டமான கொள்கைகள் உள்ளன. ஆனால் உள்ளடக்கம் மட்டும் படைப்பாகிவிடுவதில்லை. ஒரு கருத்து ஒருப்பெறும் போதுதான் அது படைப்பாகிறது. அக்கருத்து சிறுக்கதையாகலாம், நாவலாகலாம், நாடகமாகலாம், கவிதையாகலாம், கட்டுரையாகலாம் அல்லது பேச்சாகலாம். அக்கருத்து ஒரு வடிவத்தில் இருந்து இன்னொரு வடிவத்துக்கு மாற்றப்படலாம். வடிவங்கள் ஒவ்வொன்றும் வெவ்வேறு, நாம் 'வடிவக் குருடர்கள்' ஆகவிடக் கூடாது.

"இன்று சாட்சாத் முருகனே வந்தாலும் கோயிலுக்குள் போக விடார்கள். ஏனென்றால் அவர் பெயர் முருகன்", என தீண்டாமை ஒழிப்புக் கூட்டமொன்றில் தோழர் சண்முகதாசன் விட்ட பகிஷி நாடக வடிவம் பெற்றதோ இல்லையோ 'கந்தன் கருணை' கூத்தில் ஒரு பாடல் வடிவம் பெற்றது. "அழகன் முருகன் என்ற பெயருடனே - முருகன் ஆலயத்துள் எவ்வாறும் போகேலாது"

கரு, ஒரு சம்பந்தமாக இன்னும் பல உதாரணங்களைக் கூறலாம். இங்கு நான் கூறவருவது என்னவென்றால், உள்ளடக்கம் தன்னியல்பாக வடிவத்தைக் கொள்வதில்லை. கலைவடிவம் தொழில் நுட்ப வளர்க்கியுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், கரு ஒரு இரசாயனச் சேர்க்கை படைப்பாளியிடம்தான் நடைபெறுகிறது. அது, அவரவர் ஆற்றல், அறிவு, வசதி, தேவை, அரசியல் நிலைப்பாடு சம்பந்தப்பட்டது. அரசியல் தெரியாதவர் அரசியல் பேசுமுடியாது. கூத்தை அறியாதவர் கூத்தாக்க முடியாது. இது உள்ளடக்கத்துக்கும் பொருந்தும், ஒருவத்துக்கும் பொருந்தும்.

நாடக அரங்கைப் பொறுத்தவரை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது; நாடக மொழி வேறு, அரங்க மொழி வேறு. நாடகங்களை எங்கிருந்தும் பெறலாம். ஆனால், அரங்கமொழியானது எம்மை அடையாளங்காட்ட வேண்டும். ஜோமன் நாடகாசிரியர் 'பேட்டோல் பிரெக்ர்' அவர்களின் 'The Exception and The Rule.' என்ற நாடகம், சென்னை பல்கலை அரங்கத்தின் கூட்டுமுயற்சியாக 'ஒரு பயணத்தின் கதை' என தமிழில் உருப்பெற்றது. இதன் அரங்கமொழியில் 'நாடகத் தமிழ்' அடையாளங்களைக் காணலாம். ஆகவேதான், அரங்க மொழித் தேடலை 'தமிழ் நாடகம்' என்றில்லாமல் 'நாடகத் தமிழ்' எனப் பிரித்துப் பார்க்கிறேன். தமிழில் உள்ள நாடகங்கள் எல்லாமே 'நாடகத் தமிழ்' ஆகிவிடா. 'நாடகத் தமிழ்' ஆய்வு வேண்டும். இது வெறுமனே எமது பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆய்வுல்ல, எமது அடையாளத் தேடல். அரங்கில் எமது அடையாளம் காணலே எனது இன்றைய நாடக அரங்கக் கொள்கை.

அபிராம் வெளியீடுகள்

FOR ALL YOUR
PRINTING AND DESIGN NEEDS
TAMIL OR ENGLISH

Letterheads

Flyers

Magazines

News Letters

Business Stationery

Brochures & Souvenirs

Business Cards

Wedding Cards

Journals

Invitation Cards

Advertising materials

Contact:

Vimal or Saratha
Aravinthan

ABIRAME PUBLICATIONS

P.O. BOX 2171, ROWVILLE, VIC 3178, AUSTRALIA

PHONE: (03) 9752 7104, 0411 20 29 40

